

HALULEHTI SYKSY 2018

HALUAN
TUNTEA
OPENI!

HALUSSA
PIDETAAN
HUOLTA!

#HALU-
HENKI

TAAS MENNÄÄ
RAHAN TAKI?

KYSY MINULTA
HALIKON
LUKIOSTA

KYSY MINULTA
HALIKON
LUKIOSTA

SUURIN EI
AINA OLE
PARAS

ILMAN HALUA
EI
OPIKSELUHALUA

#KOOLLA
ON
VÄLIÄ

KYSY
MINULTA
HALIKON
LUKIOSTA

HALUA
KÄYDÄÄN HALUSTA

#YKSILÖLLISEMMÄN
OPETUKSEN
PUOLESTA

HALUSSA ON
DIGIYMPÄRISTÖT
HALLUSSA

Halulehti 2/2018

29. vuosikerta

Yhteystiedot

Osoite

HALIKON LUKIO
Kuruntie 30
24800 Halikko

Rehtori

ARI LEINO
044 7786 001

Vararehtori

MARIKA TAURIAINEN
044 7786 004 (opehuone)

Opinto-ohjaaja

TEIJA ROSENQVIST
044 7786 006

Kurssisihteeri

SOILE VERHOLA
044 7784 031

Kouluterveydenhoitaja

KRISTIINA LAUKKANEN
044 7723 171

Halu somessa

Facebook
/halikonlukio

Instagram
@halikonlukio

Kotisivut

peda.net/salo/koulut/
halikon-lukio

Lukion sivuilta löydät tärkeää opiskeluinfoa sekä kuvagallerian syksyn tapahtumista

Kuvagallerian kuvaajat

EMIL RANTANEN
SANTERI ILTANEN

Kannessa

Oppimisympäristöselvityksen mielenilmauksessa käytettyjä kylttejä Toteutus ja kylttien kuvaus:
SANTERI ILTANEN

Tässä lehdessä

Pääkirjoitus.....	3
Rehtorilta.....	4
Kirjoittajavieraalta	4
Halun syksy	6
Taisteluhalua	10
Hallitus vuosimallia 2019	12
Tutorit tutuksi.....	13
Koulumatkat – näin Halu kulkee.....	14
Uskontomaraton Turussa.....	16
Yrittäjäpäivä	17
Maastokisatunnelmia.....	18
Ykköset	19
Kirjamessut	20
Lukuvinkkejä.....	21
Ykköset oopperassa	22
Our exchange students.....	24
Päivä johtajana.....	27
Abien TJ75: Halu muuttui päiväkodiksi.....	28
Itsenäisyyspäivä	29
Halu-kuoro 10 vuotta.....	30
Koulunkäyntiä Kiinassa	34
Saksan-matka.....	36
Sanottua.....	38
Aineettomia joululahjoja.....	39
Modernia joulua!.....	40

MIELENILMAUS
s.10

MAASTOPÄIVÄ
s.18

HALU-KUORO
s.30

Toimitus

Lehden toimituksessa syksyllä ahersivat **VILJA MANNINEN, NIKOLAS LUOJUS, TIIA AALTONEN, IDA KINNUNEN, ESSI KOMULAINEN, HELMI LIPIÄINEN, JANINA PENTTILÄ, VEERA MERILÄINEN, SANTERI ILTANEN** ja **ALINA SAARI**. Kuvasta puuttuu **ESSI ROUVALI**. Ohjaavana opettajana toimi **MARIKA TAURIAINEN**.

Ongelmallinen opiskelijavalintauudistus

PÄÄKIRJOITUS ”Stressaako tulevaisuus ja yliopistoon pääsy? Eikö pääsykokeisiin lukemiselle riitä aikaa? Eivätkö rahat riitä valmennuskursseihin? Älä huoli, apuun rientää korkeakoulujen opiskelijavalintauudistus. Vuodesta 2020 alkaen vähintään puolet korkeakoulujen opiskelijoista valitaan todistusvalinnalla ja pääsykokeet eivät enää vaadi pitkää valmistautumista. Välivuodet ja stressi vähenevät, ongelmia ei ole ja kaikki on hyvin!”

-Terveisin opetusministeriö

Toteutuvatko opetusministeriön unelmat? Vielä sitä ei voi tietää varmasti, mutta omasta ja monien muiden mielestä uudistuksessa on ongelmansa. Kun googlettaa ”opiskelijavalintauudistus”, positiivisia kannanottoja ei oikeastaan löydy.

Yksi uudistuksen ongelmista on omasta mielestäni lukion ensimmäisenä vuotena tehtyjen valintojen merkityksen kasvaminen. Kaikki eivät tiedä ykkösellä, mille alalle haluavat isona. Kun suunnitelmat selkiävät myöhemmin, unelmakoulutuksen valinnoissa painotetaan juuri niitä aineita, joita ei ole tullut valittua. Pitääkö lukioaikaa venyttää neljään vuoteen vai hyväksyä huonommat mahdollisuudet valinnoissa?

Valmennuskurssien merkityksen vähentäminen ei välttämättä onnistu niin hyvin kuin suunniteltiin. ”Enkusta E tai rahat takaisin!” on jo tutuksi tullut mainoslause, jonka kaltaisia on varmasti tulossa runsaasti lisää. Valmennuskurssit

siirtyvät ylioppilaskirjoituksiin, joissa kaikilla pitäisi kuitenkin olla suurin piirtein samantyyppiset lähtökohdat ja mahdollisuudet. Eihän kurssien merkitys ole välttämättä yhtä suuri ylioppilaskirjoituksissa kuin pääsykokeissa, mutta ilmiö on silti huolestuttava ja lisää lukion epätasa-arvoisuutta.

”**Enkusta E tai rahat takaisin!**” on jo tutuksi tullut mainoslause, jonka kaltaisia on varmasti tulossa runsaasti lisää.

Ongelma on myös eri aineiden pisteytys. Uudistus ei kannusta kirjoittamaan yhteiskuntaoppia, jos hakee oikeustieteelliseen, vaan fysiikan. Ainoastaan terveystiedosta saa oikeustieteelliseen hakiessa huonompia pisteitä kuin yhteiskuntaopista, ja se jotenkin sotii ainakin omaa järkeäni vastaan. Joillain aloilla eniten pisteitä saa aineista, joissa on eniten lukiokursseja, eikä niistä, joita tarvitsisi jatko-opinnoissa. Opiskelija, joka loistaa yhteiskuntaopissa, historiassa ja kielissä, mutta ei pärjää matemaattisissa aineissa, saattaa olla valinnoissa heikommalla pohjalla kuin opiskelija, jonka kannattaisi osaamisellaan hakea luonnontieteelliselle alalle. Aina-kaan omasta mielestäni tämä ei vaikuta oikeudenmukaiselta.

Uudistusta lähdettiin tekemään myös siksi, että välivuosien määrä on kasvanut ja yhä useampi opiskelija jää korkeakouluopintojen ulkopuolelle. Saattaa olla, että tulevaisuudessa välivuosien pitäminen

vähenee, kun pääsykokeisiin lukemiseen ei tarvitse varata niin paljon aikaa. Ihmettelen kuitenkin, miten sisään pääsevien opiskelijoiden määrä voi kasvaa, jos yhtä moni opiskelija hakee koulutukseen, mutta paikkojen määrä ei kasva.

Stressikään ei välttämättä vähene vaan siirtyy lukiovuosiin. Monille saattaa tulla tunne, että esimerkiksi huonosti sujunut sähköfysiikka tai hädin tuskin riman yli mennyt jakso tuhoaa jatko-opintoaaveet. On kuitenkin hyvä, että paine abivuoden keväältä hellittää ja opiskelijat voivat keskittyä täysipainoisemmin kirjoituksiin pääsykokeiden sijaan.

Mutta on uudistuksessa jotain hyvääkin. Ylioppilaskirjoitukset ovat saattaneet aikaisemmin tuntua turhilta, kun suurin osa joka tapauksessa pääsee korkeakouluun pääsykokeiden kautta. Tulevaisuudessa kokeilla on selkeämpi merkitys yhä useammalle opiskelijalle.

Kaikki tämä on kuitenkin vain spekulatiota, ja uudistuksen seuraukset voidaan tietää varmasti vasta muutama vuosi uudistuksen jälkeen. Seurauksia on kuitenkin tärkeää pohtia jo nyt.

TEKSTI TIIA AALTONEN **KUVITUS** IDA KINNUNEN

Mitä mieltä olit syksyn lehdestä? Voit lähettää ruusuja, risuja, juttuvinkkejä ja muuta palautetta osoitteeseen:

bit.ly/halulehtipalaute

Halulehti 20 vuotta sitten

Halulehden haastattelussa uunituore Halun opettaja Sari Hämälä vuonna 1998

Pystyykö sinut lahjomaan?

– Ovelan keinon avulla ehkä.

Paljonko nostat penkiltä?

– Ainakin puukepin.

Mitä odostat joululta?

– Lunta, pakkasta, tunnelmallisia hetkiä, karkkia.

Halulehdellä on uudet kuteet

Rakas lehtemme alkoi näyttämään vanhalta ja tunkkaiselta, joten päätimme, että jotain on tehtävä. Muodonmuutoksen otti tehtäväkseen tekniikan monitaiturimme **Santeri Iltanen**, ja nyt saat pidellä kädessäsi uutta ja modernimpaa Halulehteä.

– Vanha lehti oli nähnyt aikaa, nyt tultu vuoteen 2018, Santeri perustelee uudistuksen tarvetta.

Vanhat paksut viivat lensivät roskakoriin, fontit uudistettiin ja lehdestä tehtiin siistimpi. Inspiraatiota uuteen ulkoasuun Santeri haki vanhoista Halulehdistä sekä ”ihan oikeista lehdistä”. Uudistusprosessi on ollut pitkä ja ulkoasua on korjattu pitkin syksyä.

Santeri on tehnyt myös muun muassa upean kantamme sekä sivujen 14 ja 15 koulumatkoja koskevan infografiikan.

Me toimituksessa olemme erittäin tyytyväisiä uuteen ulkoasuun ja toivomme, että myös sinä pidät uuden uutukaisesta Halulehdestä!

TEKSTI TIIA AALTONEN

”Kysy minulta Halikon lukiosta”

REHTORILTA

Tähän otsikkoon, joka on lainattu opiskelijoiden mielenilmauksesta, tiivistyivät Halikon lukion opiskelijoiden ja henkilökunnan reaktiot, kun Salon kaupungin oppimisympäristötyöryhmän yllättävä esitys julkaistiin lokakuun alussa. Työryhmän esitys Halikon lukion lakkauttamisesta ei saanut ymmärrystä. Halu-henki osoitti voimansa: opiskelijat, huoltajat, monet luottamushenkilöt ja muut kaupunkilaiset ottivat kantaa Halikon lukion puolesta. Halikon lukion asiasta tuli koko Salon asia.

”Halussa pidetään huolta. Halussa on digiympäristöt kunnossa. Ilman Halua ei ole opiskeluhaluja. Suurin ei ole aina paras. Koolla on väliä. Yksilöllisemmän opetuksen puolesta. Pidä Halusta kiinni.” Muun muassa näillä ajatuksilla opiskelijat ottivat

kuntalaisia vastaan lokakuussa järjestettyyn kuulemistilaisuuteen.

” Halu-henki osoitti voimansa

Halikon lukion opiskelijat, olen tänä syksynä tuntenut teistä erityistä ylpeyttä. Osoititte oppimisympäristöselvityksen kiivaimmissa mainingeissa täyttävänne uuden opetussuunnitelman ihanteita: olette terveen kriittisiä, ajattelevia, rohkeita ja aktiivisia kansalaisia. Pitäkää tämä kokemus mielessänne myös tulevaisuudessa.

Marraskuun puolivälissä kaupunginhallitus päätti yksimielisesti, että Halikon lukiota ei lakkauteta eikä yhdistetä Salon lukioon. Haluan kiittää kaikkia kaupunkilaisia, jotka ovat eri tavoin ilmaisseet tu-

kensa Halikon lukiolla.

Yritämme jatkossakin olla luottamuksenne arvoisia.

Rentouttavaa ja mukavaa joulun aikaa kaikille halukaisille ja Halikon lukion ystäville!

Ari Leino,
rehtori

Ovista sisään aikuiseen elämään

KIRJOITAJAVIERAALTA

Muistatko sen hetken,

kun kävelit Halikon lukion ovista sisään ensimmäisenä koulupäivänäsi? Minä tein sen syksyllä 2004, jo neljätoista vuotta sitten. Ne olivat fyysisesti eri ovet kuin sinulla, lukiomme oli niihin aikoihin vielä osa vanhaa koulukeskusta ja sijoittui ylä- ja alakoulun välimaastoon. Henkisesti ovista astuminen on varmasti kuitenkin ollut sinulle ja minulle samanlainen kokemus.

Istuin jännittyneenä auditorion penkillä rehtori Leinon teroittaessa meille heti kättelyssä, että teistä entisistä oppilaista on nyt kesän aikana tullut opiskelijoita. Tarkkana termipirkkona olen pitänyt tämän sydämessäni siitä lähtien. Opiskelijoiden arvostus lähtee oikeasta terminologiasta!

Ylioppilaskirjoituksista puhuttiin tietysti heti ensimmäisenä päivänä. Ja jokaisena päivänä sen jälkeen. Sama ilmiö on jatkunut myöhemmin elämässä: ammattikorkeakoulun ensimmäinen luento alkoi opinnäytetyöstä jauhamalla. Pääsihteerityöni aloittamista on siivittänyt pääsihteerikollegoiden legendaariset tarinat valtionapurahoitushakemuksen täyttämisen kiemuroista. Näillä kaikilla on ollut yhteinen nimittäjä. Tärkeitä asioita, jotka tulee hoitaa jämpästi, mutta jotka kuitenkin osoittautuivat hieman arkisemmaksi suoritukseksi, mitä olisi voinut ensin kuvitella. Oppi on siis tämä: kaikesta selvää työllä ja normaalilla järjellä. Yli-ihmisyyttä ei tarvita. Hyvät eväät tarvitaan.

Vastalakitetut 2.6.2007 Halikon liikuntahallin edustalla. Sallalle jäi valkolakin lisäksi lukioajasta muutakin merkityksellistä, nimittäin aviopuoliso.

Opiskelijana olin tasaisen varmaa keskilaatua. Minua ei juuri kiinnostanut pönttääminen, ja pärjäsin opinnoissa hyvällä kuulomuistilla sekä uskomattomalla mähällä. Onneksi Halikon lukion opettajat olivat erinomaisia luennoitsijoita. Muistelen edelleen kaiholla Santalan filosofian tunteja, joilla pureuduimme olemassaolon

mystiseen kysymykseen ja otimme toisista opiskelijoista verbaalisesti mittaa.

Halikon lukiossa oli tiivis yhteishenki jo silloin. Ne, jotka eivät vielä tunteneet toisiaan, oppivat kyllä nopeasti tuntemaan. Omasta ohjausryhmästä 04B:stä löytyi paitsi kavereita, myös tuleva aviopuoliso.

Salla työmaailmassa Ylen studion yleisössä juuri ennen Pekka Haaviston presidentinvaalitenttiä tammikuussa 2018. Etualalla kännykällä kuvaa ottaa kansanedustaja Ozan Yanar, takarivissä oikealla Vihreiden varapuheenjohtaja Maria Ohisalo. Salla on Ohisalon vieressä.

Ehkä seurustelun aloittaminen aivan abivuoden lukuloman alussa ei ollut niitä järkevimpiä ratkaisuja ylioppilaskirjoitusten kannalta, mutta koko elämäni näkökulmasta en ole katunut tätä ratkaisua.

Kiinnostus vaikuttamiseen ja yhteiskunnalliseen aktiivisuuteen syntyi juuri tuolloin lukioaikoina. Luottamustoimet opiskelijakunnan hallituksissa (jotka nimittimme puheenjohtajan mukaan nimillä Härrä 1 ja Härrä 2) opettivat salat tukukortin käytöstä ja kaksinkertaisesta kirjanpidosta. Molemmista on hyötyä nykyisessä työssäni, vaikka en sitä silloin vielä osannut arvata.

Ainoa asia, mikä lukioajoista on jälkikäteen alkanut harmittaa, on se, etten lähtenyt mukaan Suomen lukiolaisten liiton toimintaan. En nimittäin hahmottanut koko järjestön olemassaoloa. Myöhemmin olen tutustunut kymmeneen ihmisiin, joiden vaikuttamiskipinä on lähtöisin juuri SLL:n aktiivijajoista. Olen kuunnellut huikeita tarinoita naama lähes kateudesta vihreänä.

Jälkikäteen ajateltuna Halikon lukion ovista astuminen oli aikuisuuden alku. Ammatinvalinnan kipuilun ensimmäiset vuodet. Oman identiteetin alun vuodet. Valmistaa ei ole vielä.

Kävin kokeilemassa lukion jälkeen suunnitteluassistentin opintoja Salon amiksessa samalla kun paistoin burgeria nyt jo hajotetun Salon Mäkkärin keittiössä. Lopetin amiksen kesken. Päädyin viettämään välivuotta Salon Silmäasemalla

optisena myyjänä ja samalla hain opiskelemaan teollista muotoilua Turun ammattikorkeakouluun. AMK-opintojen aikana innostuin järjestötoiminnasta ja olin monessa mukana. Teollisen muotoilijan töiden sijaan hain ja pääsin valmistumisen jälkeen Turun ammattikorkeakoulun opiskelijakuntaan töihin – ensin tekemään koulutuspolitiikkaa, sitten viestintää.

Parin vuoden jälkeen tie vei puolison perässä Helsinkiin hampaat irvessä. Kuka nyt Turku, tuota Suomen Pariisia, haluaisi Helsinkiin vaihtaa? Onneksi tuli katsottua tämäkin kortti, sillä Helsinki osoittautui oivien työpaikkojen kaupungiksi. Ensimmäiset pari vuotta hurautti amisten valtakunnallisen liiton tiedottajana Hakaniemessä. Työn ohessa opiskelin valokuvaajaksi ajatuksenani laajentaa viestintäosaamista ja samalla parantaa työnhakumahdollisuuksiani viestintäkentällä.

” Jälkikäteen ajateltuna Halikon lukion ovista astuminen oli aikuisuuden alku.

Itsellenikin yllätykseksi päädyin hakemaan pääsihteerin työtä omasta poliittisesta kodistani Vihreiden nuorten ja opiskelijoiden liitosta. En ollut koskaan ajatellut hakeutuvani tällaiseen tehtävään, mutta yhtäkkiä tajusin sen olevan juuri se, mitä minun nyt piti tehdä. Päädyin siis johtotehtävään piirun verran alle kolmekymppisenä, vaikka en sellaisia hommia ollut

itselleni koskaan kaavaillut. Teen töitä yhteisössä, johon kuuluu pitkä liuta nykyisiä ja tulevia kansanedustajia sekä muita vaikuttajia. On kyllä siistejä hommia!

Kun tuota poukkoilua opiskelu- ja työelämässä tarkastelee nykyhetkestä käsin on, pakko myöntää, että mitään suurta suunnitelmaa ei koskaan ole ollut olemassa. Minulla ei ole ollut mitään käsitystä siitä, mikä haluan olla ja mitä haluan tehdä. Eikä sellaista suunnitelmaa ole edelleenkaan. Saattaa kuulostaa ehkä tutulta?

Kun olin lukiossa, moni kavereistani tiesi haluavansa lääkäriksi tai opettajaksi ja poimi kurssitarjottimelta päämääränsä tukevia kursseja into pinkeänä. Oli aavistuksen ahdistavaa olla pikkaisen hukassa oman päämääränsä kanssa. Mikä minä olen?

Mutta silläpä ei ole mitään merkitystä, mikä sinä olet, vaan millainen sinä olet ja ennen kaikkea millaiseksi tulet – ihminen kehittyy jatkuvasti. Oletko ahkera, ystävällinen, skarppi, kiinnostunut monenlaisista asioista? Oletko avulias, tunneälykäs, hyvä kuuntelemaan? Opettele tunnistamaan itsesi, näkemään hyvä itsessäsi ja vahvista niitä asioita, jotka tuntuvat hyvältä. Se mikä sinusta tulee, selviää sitten aikanaan, suurelle osalle vasta sen jälkeen, kun astuu Halikon lukion ovista ulos. (Olipa korkeakoulujen opiskelijavalintatapa sitten aivan mikä hyvänsä.)

Elämä Halikon lukiossa on ihmisen parasta aikaa. Nauttikaa siitä ja pitäkää myös huolta, että tulevaisuuden nuorilla on mahdollisuus astua sisään samoista ovista kuin sinä ja minä astuimme.

Salla Merikukka (os. Niemi)
Halikon lukion ylioppilas
vuosimallia 2007

Syksyn satoa

Oppituntien ja pönttämisen lisäksi Halussa tapahtuu monenmoista. Tässä valittuja paloja syyslukukaudelta.

KOONNUT
SANTERI ILTANEN

KUVAT
KOULUN KUVAGALLERIA

Uskonnon neloskurssi kävi Turussa ”uskontomaratoni”.
LUE LISÄÄ **s.16**

UE4-retki

Samana päivänä järjestettiin myös kilpailullinen Halun kierrätyspäivä!

Helmi ja Olga järjestivät tavaravaihtotorin osana GE4-kurssia. Sinne pystyi tuomaan jonkin itselle tarpeettoman tavaran ja vaihtaamaan sen johonkin toiseen, itselle uuteen tavaraan. Tapahtuman tarkoituksena oli herätellä ihmisiä pohtimaan omia kulutustottumuksiaan ja tarjota tietoa kestävästä elämäntavasta.

Tavaravaihtotori

ELOKUU

14|15|16|17|18|19|20|21|22|23|24|25|26|27|28|29|30|31| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15

Koulu alkaa

Koulupenkille palattiin kuumassa elokuun säässä.

Ykkösten tutustumispäivä Vuohensaarella

Ykköset viettivät lukukauden ensimmäisenä perantaina perinteisen Vuohensaari-päivän. Opiskelijat kiertelivät erilaisia tutoreiden, oppilaskunnan hallituksen ja Rennox-ohjaajien pitämiä pisteitä, joilla he pääsivät tutustumaan toisiinsa.

SYYSKUU

Yrittäjäpäivä

Kansallisena yrittäjän päivänä kuulimme kolmen yrittäjän tarinat oman yhtiön pyörittämisestä.

LUE LISÄÄ **s.17**

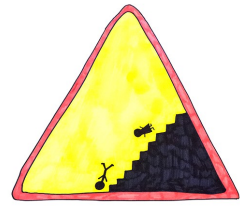
Syksyn ylppäreissä ahertamisen lomassa Halun abit sukelsivat ekalla päättävillä kolla Salon teatterissa Macbethin synkkään ja kiehtovaan maailmaan. *"Huikeat roolisuoritukset! Yksinkertaisuudessaan täydellinen lavastus! Valoilla ja äänillä oli suuri merkitys tunnelman luomisessa, varsinkin äänet virittivät jännittyneen tunnelman."*

Abit teatterissa

Abit juhlivat lukion loppusuoraa... Enää 75 päivää jäljellä!

TJ75

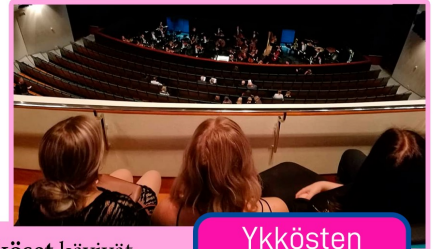

VAROKAA PUTOAVIA LAPSIA!

Tavalliseen tapaan jätimme koulutyön hetkeksi ja kisaillimme syksyisten tehtäväraastien merkeissä. Kisan voitti **17C:n poikaryhmä!** Hyvänä kakkosena tulivat **opettajat**.

Maastokisa

Ykköset kävivät katsomassa *Lentävä hollantilainen* -oopperan Helsingissä.

Ykkösten oopperamatka

LUE LISÄÄ s.22-23

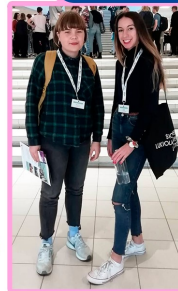
LOKAKUU

|16|17|18|19|20|21|22|23|24|25|26|27|28|29|30| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 |

Syksyn yo-kokeet

Historian viimeinen paperinen matematiikan yo-ko. Keväästä lähtien ylioppilastutkinto on täysin sähköistynyt.

Waterit

Terkut Watereilta Tampereelta! Waterit on siis Suomen Lukiolaisten Liiton järjestämät opiskelijakuntafestarit, joilla saa vinkkejä ja keinoja niin opiskelijakunnan, hallitustoiminnan kuin itsensäkin kehittämiseen. Paikalla oli yli 200 lukiolaista, wow! Nyt valmiina laittamaan saamamme opit käytäntöön ja tekemään opiskelijakuntatoiminnasta Halussa vielä parempaa!

- HELMI JA SOL

Kirjamesut

Turun kirjamesuilla halulaisia nähtiin haastatteluhommissa Turun seudun äidinkielenopettajat ry:n *Tarinan taika* -osastolla.

LUE LISÄÄ s.20

Oppimisympäristöselvityksen kuulemistilaisuus

Syksyllä Halu sai tummia pilviä yllensä. Annoimme kuitenkin äänemme kuulu!

LUE LISÄÄ s.10-11

Sählyturnaus

Ohjausryhmät ottivat toisistaan mittaa perinteisessä sählyturnauksessa. Voittajaksi tiensä raivasi **17C!** Parhaasta pukeutumisesta palkittiin **18B** ja kannustuksesta **17B**.

MARRASKUU

18|19|20|21|22|23|24|25|26|27|28|29|30|31| 1| 2| 3| 4| 5| 6| 7| 8| 9| 10| 11| 12| 13| 14| 15| 16| 17| 18| 19

Politiikkaviikko

Politiikkaviikolla opiskelijat tutustuivat Suomen puoluevaihtoehtoihin Kahoot-kilpailun avulla.

Miestenpäivä

Perinteisen tapan opehuoneessa juhlittiin kansainvälistä miestenpäivää herkkupöydän ääressä. Tie miesten sydämeen vie vatsan kautta – sen tietävät myös Halun naisopet.

Kaipaako lisää kuvia?

Halikon lukion kotisivujen kuvagalleriasta löydät paljon enemmän kuvia syksymmestä tapahtumista

peda.net/salo/koulut/halikon-lukio/kuvagalleria

Halu-kuoro

Päivi Tinellin johtama Halu-kuoro juhlisti 10-vuotista historiaansa konsertilla, johon oli koottu aiemmin konserttien parhaat palat ja vähän uutta-kin.

LUE LISÄÄ s.30-33

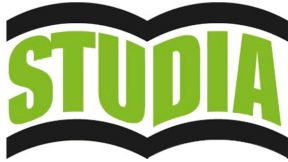
Kokoonnuimme viettämään jouluisen viihtyttävää iltapäivää perinteiseen puurojuhlaan. Halulehti ilmestyi!

Puurojuhla

Virallisena makkapalapäivänä tutorit piristivät joulukuun harmautta myymällä makkaruutuja. Nam!

Makkapalapäivä

Abit kävivät tutustumassa opiskelupaikkoihin ja urapolkumahdollisuuksiin Studiamessuilla Helsingissä.

Studiamessut

JOULUKUU

|20|21|22|23|24|25|26|27|28|29|30|1|2|3|4|5|6|7|8|9|10|11|12|13|14|15|16|17|18|19|20|21|

Opintomatka Berliiniin

Viele Grüße aus Berlin! Halun saksanopiskelijat valloittivat joulukuun alussa Berliinin.

LUE LISÄÄ s.36-37

Halu 10 vuotta Kuruntie 30:ssä

Nykyiseen lukiorakennukseen muuton vuosipäivää vietettiin glögitarjoilun merkeissä.

Taksvärkki

Taksvärkissä keräsimme varoja Luonto-Liitolle nuorten luontoharrastustoiminnan tukemiseen. Keräyksen tuotto oli 1650 euroa!

Halikon uusi lukio viimeisiä sähköttöitä vaille valmis – Big Ben, Skansan ja Evoluutio odottavat opiskelijoita” – SSS 26.11.2008

Jatko-opintotapahtuma

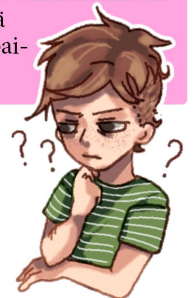
Lukukausi päätettiin kun 36 Halun entistä opiskelijaa tuli kertomaan nykyisistä opiskelupaikoistaan.

Itsenäisyyspäivän aatto

101-vuotiaasta päiväsankaria Halu juhli itsenäisyys- ja adventtikirkossa, jonka jälkeen suuntasimme Bio Saloon katsomaan Ikitie-elokuvan.

LUE LISÄÄ s.29

SSS 3.10.

Saloon esitetään yhtä vahvaa lukiota

Oppimisympäristöjä selvittänyt työryhmä lakkauttaisi Halikon lukion ja miettisi Salon lukion opetuksen siirtämistä osin Salo IoT Campukselle.

SSS 4.10.

Päätäjillä on nieleskeltävää kouluesityksissä

SSS 5.10.

Kuolinisku Halikon lukiolle

Taistelunhalua

Koulumme syksyä synkensi oppimisympäristötyöryhmän ehdotus Halun lakkauttamisesta. Taisto päättyi onneksi voitokkaasti. Aihe puhutti myös paikallista mediaa.

SSS 4.10.

Kouluselvitys yllätti Salossa

Lukiolaiset tyrmistyivät Halikossa

SSS 5.10.

SSS 9.10.

Inna pitää kouluselvitystä keskustelunavauksena

Salon oppimisympäristöselvityksestä järjestetään tänään yleisötilaisuus ja mielenosoitus.

SSS 3.10.

Rehtorit eivät innostu työryhmän esityksistä

Halikon lukion rehtori:
Tulimme täysin yllätetyksi.

SSS 9.10.

Milloin kysytään, mitä me haluamme?

SSS 10.10.

Nuorisovaltuusto kokoaa kannanottoa Halikon lukion puolesta

SSS 10.10.

Auditorion täydeltä taistelutahtoa

Halikon lukion oppilaat haluavat säilyttää Halun.

SSS 22.10.

Lukio on järkevää säilyttää Halikossa

SSS 16.10.

Nyt tehtiinkin vain kouluverkkoselvitys

Kun oppimisympäristöön tehdään muutokset oppim...

SSS 23.10.

Lukioiden yhteistyö antaa enemmän kuin yhdistäminen

SSS 11.10.

Salo tarvitsee kolme lukiota

SSS 14.11.

Päätäjät torjuivat Halikon lukion ja Saurun koulun lakkautuksen.

SSS 9.11.

Halikon lukion kohtalo on jäämässä avoimeksi

Yle Uutiset 12.11.

Halikon lukion lakkautuskaavailuihin tuumaustauko

Syksyllä valmistunut oppimisympäristöuudistus ehdotti Halikon lukion yhdistämistä Salon lukioon.

**KOONNUT
SANTERI ILTANEN**

Maailmaa muutetaan mielenosoitus kerrallaan

KOMMENTTI

Kun eräänä aamuna kuulin uutisen koulumme lakkauttamissuunnitelmista, olin aivan yhtä pöyristynyt ja ihmeissäni kuin kaikki muutkin opiskelijatoverini. Onneksi emme jääneet asiaa passiivisesti murehtimaan, vaan laitoimme kaikki tunteemme loukkaantumisesta ärtymykseen aktiivisiksi toimiksi. Uskon, että tässä prosessissa todella painoi se, että me opiskelijat itse nostimme oman äänemme kuuluviin.

Toimin itse opiskelijakunnan hallituksessa, ja aloimme hallituksen kesken heti suunnittelemaan toimia

lukion puolustamiseksi. Kirjoitimme nopealla aikataululla mielipidekirjoituksen Salon Seudun Sanomiin ja järjestimme mielenilmauksen, jonne kutsuimme kaikki opiskelijat ja Halikon lukion ystävät.

Usein kuulee sanottavan, ettei yksi ihminen pysty vaikuttamaan juuri mihinkään ja että siksi on turhaa edes yrittää. Maailman muuttaminen yksin onkin todella vaikeaa. Uskon, että kaikki mielenosoituksessa olleet voivat kuitenkin todeta joukossa olevan voimaa. Sain mielenosoituksessa ilokseni huomata taakseni kerääntyvän suuren jou-

kon niin koulun nykyisiä kuin entisiäkin opiskelijoita ja opettajia sekä muita tukijoita. Tällaiset suuret tapahtumat tarvitsevat vain hyvää organisointia ja innostavia ihmisiä, jotta saadaan myös muita mukaan.

Olen todella ylpeä opiskelijatovereistani, sillä me teimme yhdessä jotain unohtumatonta. Me emme olleet hiljaa epäkohtien edessä, vaan päätimme toimia. Maailmaa muutetaan yhdessä joka mielenosoitus ja mielipidekirjoitus kerrallaan. Toivon, että tämä asenne säilyy meissä aina.

**TEKSTI
HELMI LIPIÄINEN**

Hallitus vuosimallia 2019

Lukiomme uusi opiskelijakunnan hallitus valittiin marraskuussa, ja vastuutehtävät jaettiin järjestäytymiskokouksessa joulukuun puolella. Vanhalta hallitukselta jäi vielä muutama asia kesken, joten uuden hallituksen innokkuus pääsee heti käyttöön. Haastattelimme uusia hallituksen jäseniä, jotta he tulisivat paremmin tutuksi meille kaikille.

1. Mikä sai sinut hakemaan hallituksen? Mikä opiskelijakuntatyössä kiinnostaa sinua?

2. Ketä jonkin tunnetun tv-sarjan tai sarjakuvan hahmoista muistutat?

Nikolas Luojus, 18B, tapahtumavastaava

1. Hain hallitukseen, koska halusin olla vaikuttamassa lukiomme asioihin ja ajaa opiskelijoiden etua.
2. George Turner sarjasta Piikkejä paratiisissa. Hän on lojaali ja ajattelee yhteisön parasta.

Antti Susi, 17C, taloudenhoitaja (+pullot)

1. Hain hallitukseen kokemuksesta ja siitä syystä, että halusin päästä uudelleen vaikuttamaan koulumme asioihin. Hallitustyö on hyvää koulutusta tulevaisuuteen ja melkein ainoa tapa, miten voi vaikuttaa koulussa.
2. Game of Thronesin Jon Snow, sillä hän on sosiaalinen, luotettava, ei pelkää mitään eikä luovuta, vaikka haaste olisi kuinka suuri.

Neetta Lankinen, 18B, tapahtumavastaava

1. Haluan olla mukana vaikuttamassa lukiomme tapahtumiin ja asioihin.
2. Muistutan tunnetuista tv-hahmoista eniten Modernin Perheen Cameron Tuckeria. Olen dramaattinen, äkkiipäinen ja rakastan esiintymistä. Toisaalta pyrin myös kuuntelemaan, ymmärtämään ja auttamaan kaikkia.

Teemu Alm, 18A, viestintävastaava

1. Hain opiskelijakunnan hallitukseen, koska haluan uusia kokemuksia.
2. En itse koe olevani minkään sarjan hahmo, koska elämäni on jokseenkin omalaatuinen.

Viivi Aaltonen, 17B, netti/somevastaava (+kirjakirppis)

1. Hain uuteen hallitukseen, koska tarvitsen kurssin ja haluan kouluun enemmän liikunnallisia tapahtumia.
2. Olen kuin Nalle Puh, sillä makea maistuu ja välillä suu liikkuu järkeä nopeammin.

Emma Seitz, 17C, sihteeri

1. Hain hallitukseen siksi, että vaikuttamisen mahdollisuus kiinnostaa. Haluaisin olla mukana rakentamassa kouluamme entistä yhteisöllisemmäksi sekä kohottamassa ilmapiiriä ja yleistä tunnelmaa. Jos nuo seikat toteutuvat, myös numerot voivat yleisesti parantua.
2. Heitetään nyt, että muistutan ehkä jonkin verran Viivin & Wagnerin Viiviä. Se on semmoinen sarkastinen, tarkka ja kunnianhimoinen tyyppi. Suurimpana erona se, että tuskin tuommoista Wagneria kauaa katselisin.

Valtteri Laine, 17A, varapuheenjohtaja

1. Haluan tehdä lukiostamme hauskemman, että se olisi enemmän juuri meille nuorille mieleen, jotta motivoituisimme!
2. Sarjakuvahahmoista muistutan varmaankin eniten Hannu Hanhea, sillä minulla on aina onnea mukana niin pienissä kuin vähän suuremmissakin asioissa.

Sol Malka, 17B, puheenjohtaja

1. Hain hallitukseen, sillä haluan olla mukana järjestämässä tapahtumia ja toteuttaa parannuksia lukiostamme. Opiskelijakuntatyössä minua kiinnostaa uusien juttujen ideointi.
2. Haluaisin olla kuin Milla Magia, yhtä päämäärätietoinen ja sinnikäs, mutta käyttäisin taikasauvaani vain hyvään tarkoitukseen.

Tutorit tutuksi

Latinan kielessä tutor tarkoittaa lempeää auttajaa. Halun uudet lempeät auttajat esittäytyvät ja kakkostutorit muistelevat tähtihetkiä ja ideoivat tulevaa.

1. Minkä vuoksi halusit tutoriksi?
2. Miten haluaisit tutorina vaikuttaa kouluunne?
3. Kerro itsestäsi jokin yllättävä asia, jota moni ei luultavasti (vielä) tiedä.

Jemina Sipponen, 18C

1. Halusin tutoriksi, koska se on mielestäni minulle sopiva vastuutehtävä. Haluan tietää, millaista on olla tutor ja mitä kaikkea tutorit tekevät.
2. Haluaisin tutorina, että kaikilla uusilla opiskelijoilla olisi positiivinen kuva lukioistamme ja lukioimme opiskelijoista. Haluaisin myös päästä vaikuttamaan koulumme hyvään ilmapiiriin.
3. En usko, että kovinkaan moni tietää, että olen syntynyt Halikossa. En ole millään tavalla säännöllisesti käynyt tai ollut Halikossa yli kymmeneen, ja kovinkaan moni ei varmaankaan tiedä tai tunne minua.

Elias Lehtinen, 18B

1. Halusin tutoriksi, koska pidän muiden auttamisesta ja halusin tutustua uusiin ihmisiin.
2. Haluaisin tutorina parantaa koulun ja ryhmien yhteishenkeä.
3. Harrastin ratsastusta viisi vuotta. Lopetin ratsastuksen lukion alkaessa, koska muut harrastukset tulivat tärkeämmiksi.

Pihla Niini, 18B

1. Muistan itse, kuinka jännittävää oli tulla tutustumaan lukioon, tehdä kurssivalintoja ja kuinka uutta kaikki oli ensimmäisenä päivänä. Oli mukavaa, kun tutorit auttoivat meitä uusia ykkösiä eri asioissa. Halusin itsekin tutoriksi, jotta voisin auttaa tulevia lukiolaisia ja osallistua koulun toimintaan.
2. Tutorina haluaisin luoda kaikille lukioistamme mukavan paikan, jossa olla, jotta kaikilla olisi kivaa lukiossa ja yhteishenki kasvaisi.
3. Muistan yllättävän hyvin lapsuudesta kaikkien suosikkilasten ohjelmieni tunnarit.

Meri Soininen, 18C

1. Tutorin homma kuulosti kiinnostavalta. Haluan olla mukana ohjeistamassa tulevia ja nykyisiä opiskelijoita ja siinä samalla kehittää ryhmätyötaitojani.
2. Vaikka Halikon lukio on muutenkin jo hyvä oppimisympäristö, haluan tehdä siitä vieläkin paremman varmistamalla, että jokaisen on mukava tulla koulumme opiskelemaan.
3. Olen näytelmäkirjailija, ja kuudes kirjoittamani näytelmä tul-laan esittämään ensi keväänä.

Ella Lindegren, 18B

1. Haluan pystyä auttamaan uusia lukiolaisia ja tukea heitä. Haluan myös suunnitella ja järjestää ohjelmaa.
2. Tutorina haluan luoda hyvää henkeä lukioomme.
3. Olen todella kiireinen harrastusten ja koulun takia, mutta silti löydän itseni joka päivä laiskottelemasta sängyn pohjalla. Saan kyllä silti aina kaikki hommat hoidettua hyvin ajallaan. :D

Arttu Heinä, 17A

1. Olen kuullut tutoroinnista muutamalta hyvältä ystävältäni, ja se kuulosti muutenkin kiinnostavalta puuhalta.
2. Tahtoisin saada koulumme näyttämään hyvältä valinnalta valintojaan tekeville yhdeksäsluokkalaisille.
3. Harrastan kalastusta.

Kakkosen tutorit

1. Mikä oli ensimmäisen tutor-vuotesi tähtihetki?
2. Mikä on suurin tutor-haaveesi? Mitä haluaisit järjestää tai tehdä vielä tutor-aikanasi?

Tiuku Luukka, 17B

1. Pääsin vanhojen kahvitukseen kahvinkaatajaksi ja samalla syömään ylijäänyttä kakkua :)
2. Haluaisin piristää pitkiä päiviä joillain hauskoilla tapahtumilla.

Malla Mäkinen, 17B

1. Tähtihetkeni oli, kun sain tietää, että minut on valittu tutoriksi.
2. Suurin haaveeni on, että jatkossakin tutor-tehtäviin löytyy innokkaita ja ahkeria opiskelijoita. Haluaisin urani aikana vielä järjestää pienempiä tapahtumia, jotka piristäisivät rankkaa arkea.

Liisa Nojonen, 17B

1. Se kun vierailimme Moision yläasteella ja huomasin, ettei esiintyminen jännittänyt minua ollenkaan.
2. Haaveeni olisi järjestää kouluun jokin kiva tapahtuma, josta kaikki pitäisivät ja johon lähtisivät mukaan.

Antti Susi, 17C

1. En tiedä tähtihetkestä, mutta tutorkoulutus oli mukava kokemus.
2. Haluaisin järjestää pesäpalloturnauksen.

Läheltä ja kaukaa

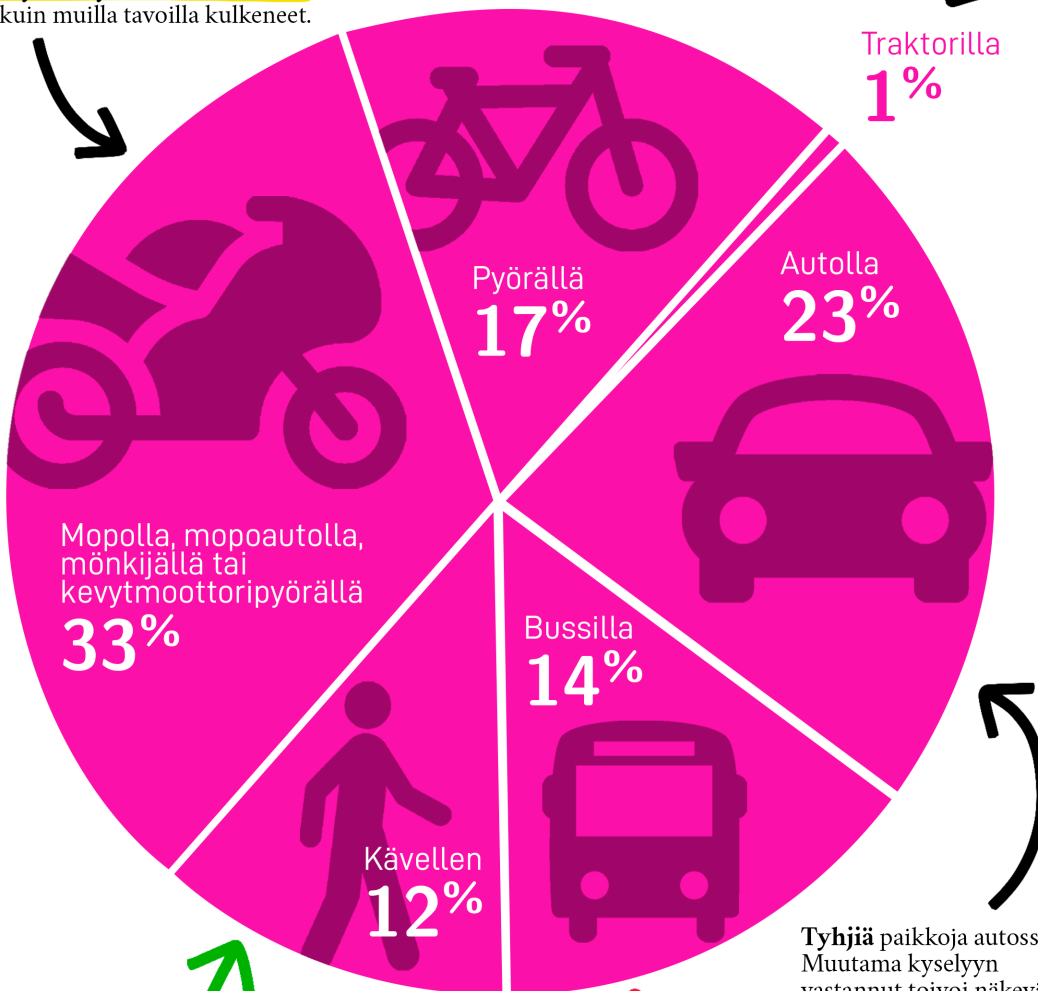
Päivittäinen koulumatka on ehkä useimmiten kulkemamme matka. Joka aamu samoja teitä ja tienvarsia pitkin parisataa halulaista tarpoo opiskelemaan. Halikon lukioon tullaan läheltä ja kaukaa. Selvitimme kyselyllä, millainen on tavallinen halulaisen koulumatka.

Näillä kulkuvälineillä

Myöhässä? Mopolla kulkevat kertoivat kyselyssä **myöhästävnsä useammin** kuin muilla tavoilla kulkeneet.

Vähän erikoisempi koulumatka? Halun pihassa voi nähdä monenmoisia kulkupelejä...

Matkassani parasta on..

Ajatukset saa pois koulujutuista

Kotiinmeno

Voin mennä metsän kautta

Ei mitään hehkeitä hetkiä

Aamulla saatu herätys pyöräillessä

Rauhallisuus

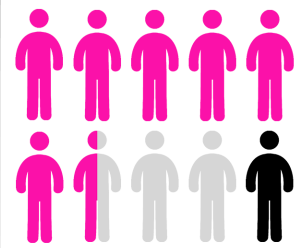
Hyötyliikunta

Viileän syysilman hyväily

Saa ajokokemusta

Mukava matkaseura

Melkein seitsemän kymmenestä halulaisesta kertoi olevansa **tyytyväinen koulumatkaansa** kokonaisuutena!

Vain yksi kymmenestä oli tyytymätön

Tyhjiä paikkoja autossa? Muutama kyselyyn vastannut toivoi näkevänsä lisää kimpakyytejä!

Kävelijät olivat kaikista tyytyväisimpiä matkatapaansa. He pitivät koulumatkaansa keskimäärin turvallisempina kuin muilla tavoin kulkeneet.

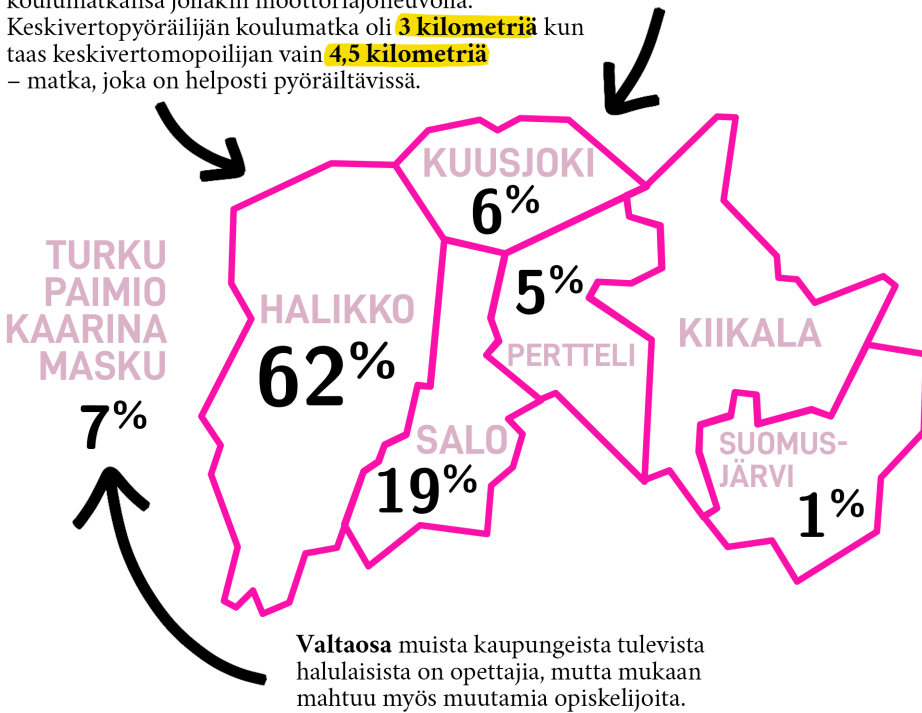
He kehuivat kävelemisessä eniten raitista ilmaa ja kauniita maisemia. Ylämäkiä on kuitenkin useamman mielestä liikaa!

Bussilla matkustavat olivat kaikkein tyytymättömiä kulkuvälineensä. He kokivat matkansa keskimäärin rasittavammaksi kuin muilla kulkuvälineillä kulkeneet.

Huonot bussiaikataulut herättivät keskustelua kyselyn vastauksissa: monet toivoivat tiheämpää ja täsmällisempää julkista liikennettä.

Huima enemmistö halikkolaisista kulkee koulumatkansa jollakin moottoriajoneuvolla. Keskiwertopyöräilijän koulumatka oli **3 kilometriä** kun taas keskiwertomopoiilijan vain **4,5 kilometriä** – matka, joka on helposti pyöräiltävissä.

Kaukana asuvat arvioivat matkamaisemat kauniimmaksi kuin lähellä koulua asuvat.

Kyselyssä aluejakona käytettiin vuoden 2009 kuntaliitosta edeltäviä kuntia.

Pisin & lyhin koulumatka

Maria Helin, opettaja

Maria-ope tulee Halikon lukioon joka päivä aina Maskusta saakka. Pitkästä matkasta huolimatta hän ei pidä 63 kilometrin ajorupeamaansa raskaana: "Aamulla voi väsyttää, mutta väsymys ei johdu silloin matkasta." Pitkään matkaan liittyy Marian mielestä myös riskiä. "Onnettomuuteen joutuminen on todennäköisempää, kun on paljon liikkeellä", hän toteaa. Marian mielestä koulumatkan paras hetki on aamuinen auringonnousu lähestyessä Halikon liittymää. Vaikka pitkän matkan ansioista pystyykin irrottautumaan työympäristöstä hyvin, Maria kertoo, että olisi ihanaa asua yhtä lähellä lukiota kuin **Lassi**. Mutta mitä hän tekisi koulumatkasta vapautuvalla 1,5 tunnin ajalla? "Lukisin varmaan kirjoja."

Lassi Isotupa, opiskelija

Lassi on todella tyytyväinen koulumatkaansa. Hän yllättyi kuullessaan, että hänen matkansa on halulaisten lyhin. Lukion sijainti oman kodin naapurissa ei Lassia ahdistakaan. "On erittäin kivaa, että koulu on lähellä", hän toteaa. Lassi pitää väljistä aikatauluista ja onkin koululla usein ajoissa aamuisin. **Maria Helinin** 63 kilometrin koulumatkasta hän on hämmästynyt: "Ihmeellistä, että joku kestää niin pitkän matkan."

Kysely toteutettiin syyskuussa 2018. Siihen vastasi 144 opiskelijaa ja opettajaa (vastausprosentti 67,6 %).

LAURI KIVIKALLIO osallistui kyselyn tekemiseen.

KOONNUT SANTERI ILTANEN

Parantamisen varaa...

Kyselyyn vastanneilla oli lukuisia ehdotuksia koulumatkan parantamiseksi

Tasoittaisin mäet, iso mäki matalaksi

Vaihtaisin tuulen suuntaa

Teiden kunnossapitoa pitäisi parantaa

Tasa-arvoiset risteykset pois

Koululla on parkkipaikkoja aika niukasti

Autoilijat voisivat opetella seuraaman myös kevyenliikenteen väyliä

Kysymme mitä halulaiset tekevät koulumatkoillansa. Suurin osa **kuuntelee musiikkia**, mutta monet kertoivat vain **ihailevansa maisemia** tai **mieltivänsä ehtivätkö kouluun ajoissa**. Toiset taas **torkkuivat ja tekivät läksyjä**. Joku ehdotti yo-kirjoituksiin valmistautumista **äänikirjoja** kuunnellen.

Tämän lukuvuoden aikana halulaiset ovat koulumatkojen takia tien päällä yhteensä

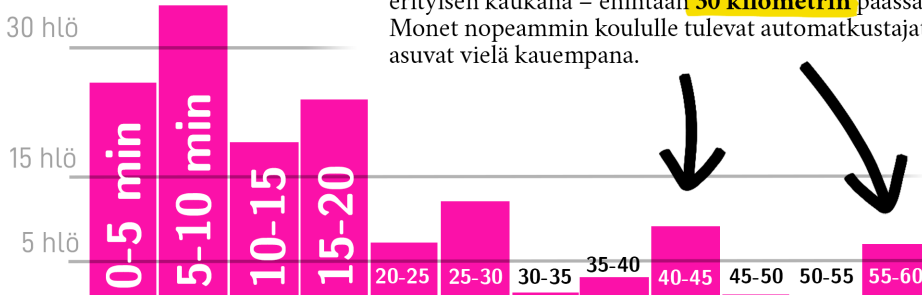
630 000 km

– se on 16 kertaa maailman ympäri!

Kauanko kestää?

Kyselyyn vastanneiden koulumatkan pituus minuutteina. Suurimmat matka-ajat olivat lähes poikkeuksetta bussimatkastajien. Mielenkiintoisesti he eivät asu kuitenkaan erityisen kaukana – enintään **30 kilometrin** päässä. Monet nopeammin koululle tulevat automatkustajat asuvat vielä kauempana.

Kohtaamisia ja elettyä uskontoa

UE4-ryhmä teki syyskuussa "uskontomaratonin" Turussa. Vierailukohteisiin kuuluivat juutalaisten synagoga, Turun tuomiokirkko, ortodoksinen kirkko ja moskeija (sekä tietysti Hesburger). Opiskelijoiden näkökulmasta retki oli antoisa ja mielenkiintoinen.

Uskonnon opetuksen tärkeänä tavoitteena on oppia ymmärtämään ja kohtaamaan eri uskontojen edustajia, ja retkemme tarjosi hyvän tavan toteuttaa sitä käytännössä. Kysyimme matkanjohtajaltamme Marja Santalalta, mitkä asiat motivoivat järjestämään retkiä vuodesta toiseen ja miten tämänvuotinen retki sujui:

"Monet asiat motivoivat. Retkistä tulee hyvä mieli. Erilaisissa uskonnollisissa yhteisöissä otetaan vastaan yleensä tosi mielellään ja ollaan iloisia, kun lukiolaisia tulee vierailulle. Niissä oppii itsekkin lisää joitakin yksityiskohtia. Voi myös tarkentaa omia käsityksiään joistakin asioista ja haluan myös suoda opiskelijoille mahdollisuuden saada vastauksia kysymyksiinsä uskontojen edustajilta itseltään. Kuvat ja videot eivät voi korvata paikan päällä olemista."

” *Vierailulla voi tarkentaa omia käsityksiään joistakin asioista ja haluan myös suoda opiskelijoille mahdollisuuden saada vastauksia kysymyksiinsä uskontojen edustajilta itseltään.*

"Retki sujui todella hyvin! Opiskelijoiden asenne oli ihan huippu, vaikka päivästä tulikin pitkä ja asiaa tuli todella paljon. Tällä kertaa itselleni oli kiinnostavinta vierailla synagogassa, koska edellisestä kerrasta on todella pitkä aika. Ortodoksisessa kirkossa itselleni uutena asiana tuli, että ortodoksisen kasteen jälkeen kastettavalta leikataan hieman hiuksia. Opiskelijoiden käytännönläheiset kysymykset moskeijassa ("Onko hijabin pukeminen vaikeaa tai meneekö siihen kauan aikaa?") olivat mielestäni mukavia. Tuli historian lisäksi myös sitä elettyä uskontoa."

Islamilaisessa yhdyskunnassa osallistuimme tietovisaan ja tutustuimme rukouskäytäntöihin.

Menora, eli seitsemänhaarainen kynttilänjalka, on vanhin juutalaisuuden symboli, joka kuvastaa Moosekselle ilmestynyttä palavaa pensasta.

TIESITKÖ?

- ◆ Keskiajalla käytössä oli upotuskaste ja kirkot olivat kylmiä, minkä vuoksi tytöt kastettiin ensin, jotta he lämmittivät kasteveden pojille.
- ◆ Ortodoksien pääsiäisen viettoon kuuluu juh-lakulkue kirkon ympäri.
- ◆ Turun Islamilainen yhdyskunta toimii täysin vapaaehtoisten voimalla.
- ◆ Sauli Niinistö on ensimmäinen Suomen presidentti, joka on vierailut Turun synagogassa (v. 2012 sen 100-vuotisjuhlilla).
- ◆ Synagogan esittelijä suositteli meille Mount Hermon Red-merkkistä viiniä. (Emme ole vielä testanneet.)

TEKSTI
ALINA SAARI
HELMI LIPIÄINEN

KUVAT
EMIL RANTANEN

Yrittäjäpäivä Halussa – bisnesvinkkejä nuorille

Lukion ykköset ja kakkoset saivat syyskuussa auditoriossa Yrittäjän päivän kunniaksi kuunnella kolmea salolaista yrittäjää. He antoivat hyviä vinkkejä nuorille, jotka ovat kiinnostuneet yritystoiminnasta ja oman yrityksen perustamisesta.

Hyvien asiakassuhteiden luominen on yksi yrityksen kulmakivistä

Talousasiantuntijatoimisto Vaarna Oy:n omistaja **Tero Vaarna** antoi muutaman neuvon siitä, miten suhteiden luominen onnistuu aloittavalle yrittäjälle: ”Puhelin on keksitty. Ehdottomasti pitää tavata ihmisiä, ei saa jäädä tekstin varaan. Jos ei tunne ihmistä ja laittaa vain sähköpostia, voi tulla helposti väärinymmärretyksi ja siksi toiseksi sähköposti menee usein roskapostiin. Kannattaa soittaa. Pitää tavata ihmisiä paikoissa, jotka eivät välttämättä ole niin ilmeisiä, ja valmistella hyvin viestinsä.”

Talousasiantuntijatoimisto Vaarna Oy:n omistaja Tero Vaarna

” Yrittäminen on mahdollista aloittaa koska tahansa

Internet on erinomainen markkinoinnin väline

Hotelli Fjalarin omistaja **Tiina Kesälän** mukaan nykyään pienenkin hotellin on mahdollisuus saada kansainvälistä näkyvyyttä helposti suurten hotellinvaraustuvustojen, kuten Booking.comin, avulla. Toisaalta ihmisten tyytyväisyys on hotellille ensiarvoisen tärkeää, sillä suuret sivustot mahdollistavat myös kaikkien luettavaksi annettavat palautteet. Kesälä tiivistääkin: ”Paikalla käyneen sanalla on suuri vaikutus heihin, jotka pohtivat, varaanko huoneen tähän hotelliin vaiko en!” Kannattaa siis panostaa asiakkaisiin ja hyödyntää internetiä parhaansa mukaan.

Yrittäminen on mahdollista aloittaa koska tahansa

Yrityksen perustaminen on nuorelle hyvä vaihtoehto, jos ei ole esimerkiksi saanut kesätöitä, mutta loistava bisnesidea on kuitenkin jo mielessä. Monen yrityksen perustaja **Timo Pelander** kertoo siitä, miten hänen poikansa perusti 4H-yrityksen Saloon: ”Perustaminen oli suhteellisen helppoa. Poika hoiti kaverinsa kanssa byrokratiapuolen, ja he saivat tienata 7 000 euroon asti rahaa. Kaveriporukassa he yritystä sitten pyörittivät ja homma meni ihan hyvin. Siitä on nuoren yrittäjän hyvä lähteä liikkeelle”.

4H-yritykset ovat 4H-yhdistyksen pyörittämää toimintaa, jossa voi itse kokeilla yrityksen perustamista omalla yritysideoilla. Jos kiinnostuit, lisätietoa löytyy 4H:n sivuilta.

Monialayrittäjä Timo Pelander ja hotelli Fjalarin omistaja Tiina Kesälä

Maastokisatunnelmia

Säänhaltijat eivät tänä vuonna helleineet halulaisia maastokisapäivänä, mutta sehän ei me-
noa haitannut. Ykkösistä Ida Kinnunen ikuisti ensimmäisen maastokisakokemuksen tun-
nelmia sarjakuvaansa. Kisassa parhaiten menestyneet voi kurkuta aikajanasta sivulta 7.

Tehtävärastien vilskettä

KUVAT
EMIL RANTANEN

Halu-tulokkaiden alkutunnelmia

Uudessa koulussa aloittaminen on monelle jännittävä paikka. Lukion alkua helpottaa, jos siellä on rento tunnelma ja kokee itsensä tervetulleeksi. Haastattelimme kolmea uutta ensimmäisen vuoden opiskelijaa, joilta kyselimme lukion alkuun liittyviä kysymyksiä. Heistä kaksi ovat tulleet Armfeltin koulusta ja yksi Moision koulusta.

1. Esittele itsesi lyhyesti.
2. Miksi hait Halikon lukioon?
3. Millaista lukiossa on ollut?
4. Millainen kokemus ensimmäinen päättöviikko oli?
5. Mitä odotat lukioajalta?

” Halikon lukiossa vaikutti olevan parempi ilmapiiri kuin muissa vaihtoehtoissani.

Isabella, 18C

1. Olen **Isabella Scotto di Marco** 18C-ryhmästä. Tulen Armfeltin koulusta ja pelaan vapaa-ajalla jääkiekkoa.
2. Olin kuullut Halikon lukiosta pelkkää hyvää, ja sinne haki muutama kavereistanikin.
3. Lukiossa on ollut rennompaa ja mukavampaa kuin kuvittelin. On vastannut osittain odotuksiani.
4. Ennen ensimmäistä päättöviikkoa stressasin aika paljon, mutta jälkeenpäin ajateltuna se oli aika turhaa, sillä se ei ollutkaan niin kamala kuin olin kuullut. Oli siis kivempi kuin osasin odottaa.
5. Odotan, että saan hyvät antimet jatko-opintoihin ja ylipäättään tulevaisuuteen, ystäviä ja mukavia yhteisiä tapahtumia.

Teemu, 18A

1. Nimeni on **Teemu Alm**, olen 18A-ryhmästä. Vapaa-ajalla pelaan tietokoneella ja vietän aikaa kavereiden kanssa.
2. Hain Halikon lukioon, koska se on lähin lukio.
3. Lukiossa on aika rentoa, mutta töitä tarvitsee silti tehdä edetäkseen.
4. Ensimmäinen päättöviikko oli todella rento kokemus.
5. En odota lukioajalta mitään erityistä.

Laura, 18B

1. Olen **Laura Lylyharju** 18B-ryhmästä. Tulen Moision koulusta. Vapaa-ajalla vietän aikaa kavereiden ja koirieni kanssa sekä nukun paljon.
2. Halusin pienempään lukioon, sillä minulle on tärkeää, että opetus on yksilöllistä ja ryhmäkoot pienempiä. Halikon lukiossa vaikutti olevan parempi ilmapiiri kuin muissa vaihtoehtoissani.
3. Lukiossa on ollut mukavaa. Olen saanut paljon uusia ystäviä, ja vaikka tulin eri koulusta, kaikki ovat olleet todella ystävällisiä ja avuliaita. Opettajat ovat päteviä, ja opin tunneilla paljon.
4. Ensimmäinen päättöviikko oli mielestäni ihanan rento. Kokeet olivat sopivan vaikeita, ja pidän tästä tavasta enemmän kuin yläkoulun satunnaisista kokeista. Ainut miinus on, että kokeisiin pitää lukea vähän enemmän kuin yläkoulussa ja aiheet ovat laajempia.
5. Tietenkin toivon saavani hyviä arvosanoja ja selviäväni kirjoituksista kunnialla.

Kokemuksia kirjamesseuilta

Lukiostamme jalkautui taas kerran opiskelijoita Turun kirjamesseuille haastattelemaan kirjailijoita heidän uutuuskirjoistaan.

Pelastetaan Itämeri

Haastattelimme **Pelastetaan Itämeri** -teoksen kirjailijaa **Iiris Kalliola**a. Kumpikaan meistä ei ollut aiemmin käynyt kirjamesseilla, joten olimme hyvin innoissamme, kun meitä pyydettiin mukaan.

Pelastetaan Itämeri on opastyypinen kirja, joka sisältää hyödyllisiä ohjeita Itämeren suojelemiseksi. Kirja ei ole pitkä, joten haastatteluun valmistautuminen sujui nopeasti. Laadimme 15 haastattelukysymystä liittyen kirjaan ja sen teemaan.

Ennen omaa vuoroamme seurasimme muita haastatteluita ja odotimme Kalliolan saapumista. Onneksi hän saapui ajoissa ja ehdimme jutella hänen kanssaan ennen haastattelua. Tuossa vaiheessa alkoi hieman jopa jännittää. Itse haastattelu sujui mielestämme todella hyvin! Kalliola vastasi kysymyksiimme kattavasti, mutta riittävän tiiviisti, jotta ehdimme kysyä kaikki 15 kysymys-tämme.

Janinan ajatuksia haastattelusta ja messuista:

“Haastattelutilanne oli lämminhenkinen ja rento. Haastattelu sujui hyvin, joten jännitin sitä aivan turhaan. Messuilla olisi voinut kierrellä monta tuntia, koska mielenkiintoista nähtävää ja kuultavaa olisi ollut todella paljon. Kaiken kaikkiaan tämä oli todella positiivinen kokemus! En voi kuin suositella!”

Juliannen ajatuksia haastattelusta ja messuista:

“Ajatukseni haastattelusta ja messuista ovat hyvin samanlaiset kuin Janinalla. Haastattelutilanne oli hyvin rento ja kaikki sujui hyvin alusta loppuun. Onneksi lähdimme mukaan! Messuilla oli niin paljon nähtävää, ettemme kerenneet nähdä kaikkea. Oli todella mukavaa päästä kirjamesseuille ensimmäistä kertaa.”

TEKSTI
JANINA AHVENLAMPI
JULIANNE JALAVA

Kirja tytölleni

Kun lupauduimme Turun kirjamesseuille haastattelijoina, emme aavistaneetkaan, miten ikimuistoinen kokemuksesta tulisi. Saimme haastatteltavaksi **Jani Toivolan** hänen keväällä julkaistusta teoksestaan **Kirja tytölleni**, aivan kuten toivoimmekin.

Kirja tytölleni on nimensä mukaisesti omistettu Toivolan omalle pienelle tyttärelle. Kirjas-

sa käsitellään erityisesti vanhemmuutta, mutta myös muita tärkeitä teemoja, kuten työuupumusta ja avoimuuden merkitystä.

Vaikka olemme nuoria lukiolaisia, eikä meillä ole kokemusta vanhemmuudesta, antoi kirja silti meille paljon. Haastattelussa Jani Toivola nosti esille, kuinka tärkeää avoimuus ja toisten kuunteleminen on. Pohdimme myös esimerkiksi sitä, miksi on vaikeaa myöntää niin itselle kuin muille olevansa uupunut.

Haastattelu oli onnistunut ja keräsi kehuja. Näin haastattelijan näkökulmasta oli palkitsevaa, miten laajasti ja seikkaperäisesti Toivola vastasi kysymyksiimme. Harvoinhan tulee tilaisuutta jonkin kirjan luettuun päästä kysymään itse kirjailijalta itseä mietityistä ajatuksista.

TEKSTI
HELMI LIPIÄINEN
ALINA SAARI

Hämärikkö

Lähdin mukaan kirjamesseuille toista kertaa ja haastattelin **Anna Malista** hänen esikoiskirjastaan **Hämärikkö**, joka on fantasiakirja, jossa Kalevalan Tytti siirtyy nykyaikaan. En kuitenkaan ollut oppinut edellisen kerran aikatauluvirheistä oikeastaan mitään.

Sain parisataasivuisen niteen luettua vasta noin viikko ennen haastattelua, enkä jaksanut millään lähteä kehittämään kysymyksiä. Lopulta päädyin raapustelemaan kysymyksiä kauhealla kiireellä perjantain englannin tunnilla.

Haastattelu meni loppujen lopuksi hyvin, vaikka kirjoittamani kysymykset uhkasivat loppua kesken. Jännitin haastattelua hirveästi, mutta lopulta Malinen jännitti jopa itseänikin enemmän. Haastattelun edessä saimme molemmat karistettua suurimmat jännitykset, ja sain Maliselta kiinnostavia vastauksia kysymyksiini.

Messut olivat taas kerran mukava kokemus ja sekä kirjattä ruokamesseujen puolella oli nähtävää vaikka kuinka paljon.

TEKSTI
TIIA AALTONEN

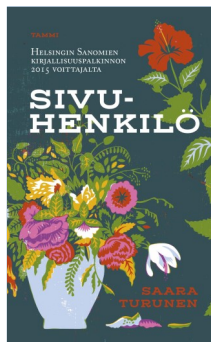
KUVAT
KOULUN KUVAGALLERIA

Halun kirjavinkit

Kokosimme talvipäivien ratoksi halulaisilta kirjasuosituksia.

Agatha Christie
Eikä kukaan pelastunut
Jännittävä ja koukuttava klassikko
ANNA GRÖNROOS

Saara Turunen
Sivuhenkilö
Ajanhenkinen romaani, joka kuvaa taiteilijana olemista sekä nuoren naisen kasvua ja kipuilua
RIIKKA NIITTONEN

Leenä Vähäkylä ja Jukka Reivinen (toim.)
Ketä kiinnostaa?

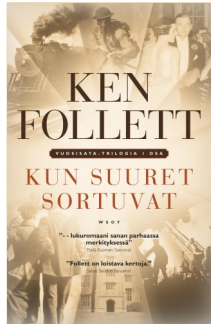
Tämä kirja osoittautui niin kiinnostavaksi, että luin kerralla yli puolet koko teoksesta! Kirjassa käsitellään erityisesti lasten ja nuorten syrjäytymistä, siihen johtavia syitä ja sen vähentämiskeinoja, korostaen osallisuutta ja myös nuorempien äänen kuuntelemista. Aihetta lähestytään monitieteellisesti ja ajankohtaisesti useista eri näkökulmista ja monen eri asiantuntijan kautta. Teos sisältää paljon pohdintaa myös yleisesti hyvinvoinnista ja sen lisäämisestä yhteiskunnassa, joten aihe koskettaa ihan jokaista!

ALINA SAARI

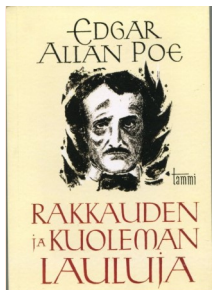
Otso Sillanaukee
Zero waste - Jäähvyäiset jätteille
Inspiroiva ja hyödyllinen opas yksikertaisuuteen ja kestävämpään elämäntapaan. Kierrättäminen on tärkeää, mutta entä jos jo lähtökohtaisesti tuottaisimme vähemmän jätettä?

HELMI LIPIÄINEN

Ken Follett
Vuosisatatriлогия
Historiallinen romaanisarja kuohuvasta Euroopasta, ensimmäisen maailmansodan kynnykseltä Neuvostoliiton hajoamiseen. Kannattaa lukea HI2-kurssin jälkeen. Sopii pitkän loman lukemiseksi.

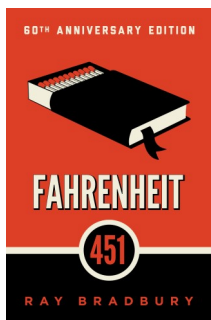
ARI LEINO

Edgar Allan Poe
Rakkauten ja kuoleman lauluja

Luin kirjan osana ÄI3-kurssia runoanalyysejä varten. Se on jäänyt erityisesti mieleen, sillä se sai pohtimaan runojen merkitystä ja mitä ne viestivät. Jos tykkää pohdiskella tekstien tarkoituksia ja millaisia viestejä ne antavat, kannattaa lukea.

ESSI ROUVALI

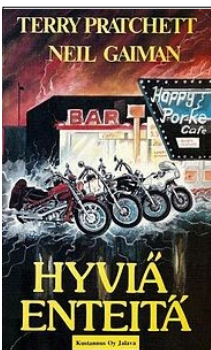
Ray Bradbury
Fahrenheit 451
Aina ajankohtainen: Reading is power!

SARI NOJONEN

Eowyn Ivey
Lumilapsi
Vaikkei fantasia olekaan lempilajini, tämä satumainen ja koukuttava Alaskaan sijoittuva tarina lumosi minut täysin. Sopii loistavasti joululomalukemiseksi!

MARIKA TAURIAINEN

Terry Pratchett ja Neil Gaiman
Hyviä enteitä
Huvittava ja humoristinen kirja maailmanlopusta, enkeleistä ja demoneista.

TIIA AALTONEN

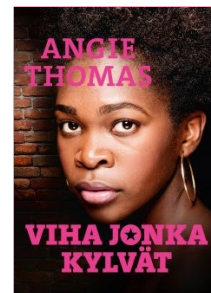

Riikka Pulkkinen
Lasten planeetta

Miltä tuntuu, kun tutusta ja turvallisuudesta elämästä katoaa lattia alta? Tunnerikas kuvaus avioeron jäljistä ja mielen-terveyden hatarasta maailmasta.

NIKLAS HEIKOLA

Risto Rasan luontoaiheiset runot
Hetkessä voi tehdä luontoretken omasta nojatuolista käsin.
SARI NOJONEN

Angie Thomas
Viha jonka kylvät
Kirja kertoo lukioikäisen tytön taistelusta epätasaa arvoa ja rasismia vastaan. Kirja on uusi, joten se käsittelee aihetta hyvin ajankohtaisesti.

NEETTA LANKINEN

KOONNUT TIIA AALTONEN

Oopperaa ja suuria tunteita

Millainen on ensimmäinen oopperakokemus? Mitä tunteita voimakas musiikki ja saksankielinen laulu voivatkaan herättää? Onko uudestaan tehty modernimpi esitys parempi kuin alkuperäinen, joka on satoja vuosia vanha? Jenni on lukion ensimmäisellä luokalla oleva tyttö, joka saa tilaisuuden päästä katsomaan ihka ensimmäistä oopperaansa. Tämän tarinan myötä selviää, millaisen elämyksen Jenni koki.

Jenni saapui lukion ensimmäisenä päivänä auditorioon ystävänsä Minnan kanssa. Tytöt istuivat eturiviin. Suurin osa infosta meni Jennillä toisesta korvasta sisään ja toisesta ulos. Mutta yhtäkkiä, kuin salama taivaalta, musiikin opettaja mainitsi oopperamatkan. Jenni oli pelkkänä korvana kuuntelemassa uutista siitä, että ekaluokkalaiset pääsevät oopperaan. Hän ei ollut koskaan ajatellutkaan menevänsä oopperaan, mutta nyt kolmessa sekunnissa siitä oli tullut hänen suurin unelmansa. Jenni katsoi ystävänsä Minnaa, joka näytti nukkuvan. Loppuinfon Jenni pystyi miettimään vain ja ainoastaan sitä, millaista oopperassa olisi, mitä hän laittaisi päälleen ja kuinka taianomainen Kansallisooppera olisi.

”Mitä sä Jenni oikee mietit?” Minna kysyi.

”En mitään ihmeellistä... Sä?”

”Sitä koska pääsee kotiin nukkuu!”

Näin tytöt jatkoivat auditoriossa istumista ja unelmoimista omista haaveistaan, Jenni oopperasta ja Minna kotiin pääsystä.

Jenni laski päiviä oopperaan, ja lopulta se odotettu päivä saapui.

Heti koulusta kotiin päästyään Jenni meni lämpimään suihkuun. Hän sheivasi jalkansa, pesi, kuivasi ja kiharsi hiuksensa, meikkasi luonnollisen meikin kasvoilleen, puki päälleen vaaleanpunaisen pitkän iltamekon ja valkoiset korkokengät. Samalla kun Jenni oli valitsemassa takkia, Minna soitti.

”Jenni, voisiks sä olla nii ihana et hakisit mut täältä perämetästä, ku mutsi ei vastaa puhelimeen, eli se on varmaa unohtanu et meil on se ooppera.”

”Joo voin mä tulla, mut oo valmis sit ku oon pihal, ku meil o oikeest kiire, ku bussi lähtee 16.30.”

”Juu oon, kiitti Jenni ihan törkeesti!”

”Ole hyvä. Moikka!”

”Moi!”

Jenni lähti ajamaan mopoautollaan Minnan luokse. Matkaan meni noin 15 minuuttia, ja kun Jenni saapui paikalle, Minna ei ollut valmis.

”Nyt Minna ihan oikeesti! Mä sanoin et oo valmis kun tuun!”

”Joo joo, sori, mut meil on viel 10 minuuttii ennen ku pitää lähtee.”

”Ihan sama, sä et siltikään tehny niinku lupasit.”

Tytöt lähtivät ajamaan koululle kaasu pohjassa ja ehtivät juuri ja juuri bussin kyytiin. Ystävykset istuutuivat vierekkäin, ja Jenni pani heti merkille muiden hienot juhlapuvut.

Minna kaivoi heti esille niskatyydyn ja silmälaput.

”Herätä sit ku ollaa perillä”, Minna pyysi samalla kun asetteli kuulokkeet korvilleen.

Jenni katseli ympärilleen ja huomasi, että ihmiset olivat innostuneita. Monella tytöllä oli housut eikä perinteistä mekkoa. Jenni kuuli monesta suuntaan myös erilaisia kommentteja esitykseen liittyen: ”Mä ootan jo innolla esitystä, ku en oo koskaa aikasemmin ollu oopperas.” ”Ei se varmaan kovin hieno ool!” ”Toivottavast se olis perinteinen tai ei ainakaan liian moderni.”

Bussi saapui oopperatalon eteen. Heti aluksi kaikki veivät takkinsa naulakoihin ja alkoivat seurustelemaan toistensa kanssa odotellessaan musiikin opettajaa ja lippujen jakoa.

”Mul on nälkä”, Minna ilmoitti.

”Tuolt yhläältä saa kai kakkua”, Jenni vastasi.

”Joo, mut ei mul oo rahaa, enkä mä muutenkaa söis sellast hienosteluruokaa.”

”Omapahan on valintas”, Jenni totesi.

Jenni huomasi musiikinopettajan saapuvan ja lähti muiden mukana hakemaan lippua itselleen ja Minnalle. Ihmiset liikkuivat ylös portaita kohti istumapaikkojaan ja keskustelivat vieläkin odotuksesta esitystä kohtaan. Kun kaikki olivat päässeet paikoilleen, esitys alkoi.

Jenni oli selvittänyt, että ooppera Lentävä hollantilainen kertoo kirotusta hollantilaisesta merikapteenista, jonka pitää kiertää maailman meriä ikuisesti. Hollantilainen voi nousta maihin vain joka seitsemäs vuosi, ja jos hän onnistuu löytämään uskollisen ja uhrautuvaisen vaimon, päättyy kirous ja hollantilaisen sielu vapautuu ja siirtyy tuonpuoleiseen rauhaan. Jenni tiesi myös, että esitys on alun perin Richard Wagnerin tekemä, ja nyt ohjaaja Kasper Holten oli luonut siitä uudenlaisen ja modernimman tulkinnan.

Jenni katseli silmät pyöreinä esityksen alkua ja yritti yhdistellä uuden version kohtauksia vanhaan tarinaan. Ensimmäisestä näytöksestä Jenni ei oikein saanut mistään kiinni, koska uusi modernimpi esitysasua oli suoraan sanottuna outo. Väliajan jälkeen oopperasta tuli mielenkiintoisempi ja selkeämpi, sillä oopperan naispäähenkilö Senta astui mukaan. Jenni koki

monia tunteita katsoessaan esitystä. Hän oli innostunut, kun hollantilainen lähti tapaamaan Sentaa, huumautunut, kun hollantilainen ja Senta lauloivat yhdessä ja jakoivat rakkautensa yleisölle, ahdistunut, kun haamut yrittivät johdattaa hollantilaisen takaisin pahoille teille, hämmentynyt, kun esitys loppui. Alkuperäisessä versiossa Sentan piti hypätä rantajyrkänteeltä alas tunnustaakseen rakkautensa ja uskollisuutensa, ja yhdessä Sentan ja hollantilaisen syleilevien sielujen piti nousta ylös kohti ikuista rauhaa. Uudessa versiossa kuitenkin näin ei käynyt, vaan Sentasta oli tuotu uusi, vahvempi puoli esille, ja Holten oli tehnyt selväksi, että Senta ei ole vain pelkkä uhrautuja.

Jenni koki monia tunteita katsoessaan esitystä. Hän oli innostunut, kun hollantilainen lähti tapaamaan Sentaa, huumautunut, kun hollantilainen ja Senta lauloivat yhdessä ja jakoivat rakkautensa yleisölle, ahdistunut, kun haamut yrittivät johdattaa hollantilaisen takaisin pahoille teille, hämmentynyt, kun esitys loppui. Alkuperäisessä versiossa Sentan piti hypätä rantajyrkänteeltä alas tunnustaakseen rakkautensa ja uskollisuutensa, ja yhdessä Sentan ja hollantilaisen syleilevien sielujen piti nousta ylös kohti ikuista rauhaa. Uudessa versiossa kuitenkin näin ei käynyt, vaan Sentasta oli tuotu uusi, vahvempi puoli esille, ja Holten oli tehnyt selväksi, että Senta ei ole vain pelkkä uhrautuja.

Esityksen loputtua oli aika lähteä Hesburgeriin. Jenni haki oman takkinsa naulakosta samalla kun Minna kävi vessassa. Kun Minna oli valmis, he lähtivät takaisin bussille. Minna nuokkui väsyneenä ikkunaa vasten, sillä välin kun opettajat kyselivät Jennin mielipidettä oopperasta.

Minna ja Jenni juoksivat bussista ulos Hesburgerin kassalle välttääkseen ruuhkan, joka oli tulossa. Minna ja Jenni ottivat molemmat kerrosaterian. Tytöt istuutuivat kahden hengen paikalle ikkunan viereen ja katselivat, kun kassalle muodostui ulos asti ulottuva jono nälkäisiä oppilaita.

”Onneksi oltiin nopeita eikä jouduta nyt seisoo tuol ulkona kylmäs”, Minna sanoi.

”Joo. Mitä mieltä sä olit muute siit oopperast?” Jenni kysyi.

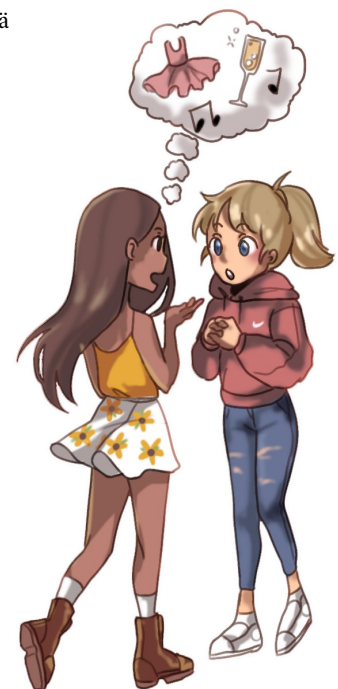
”Ihan hyvä. En mä odottanu oopperalt oikeestaa mitää muuta kovaa laulamist eri kielel ja sit jotai draamaa ja rakkautta”, Minna vastasi.

”Joo, mustaki se oli ihan hyvä”, Jenni vastasi, koska tiesi, että Minna ei koskaan oikein ole kiinnostunut juttelemaan sen enempää taiteista, tai oikeastaan mistään syvällisemmistä puheaiheista.

Jenni jäi kuitenkin itse vielä miettimään oopperaa.

Hänestä se oli ollut uskomattoman hieno elämys ja kokemus, vaikka loppu olikin Jennistä häiritsevä ja se olisi ehdottomasti pitänyt vaihtaa johonkin selkeämpään ja romanttiseen. Toisaalta Jenni piti siitä, että vaikka Senta vaikutti ensin hölmöltä ja vähän tyhmältä tytöltä, hänestä paljastui itsenäisempi ja aikuisempi puoli, kun hän ei ollutkaan täysin hollantilaisen valinnoista riippuvainen. Juuri täydellinen loppu nykyään! Ylipäätään koko näytös oli Jennin mielestä tuotu rohkeasti nykypäivään, vaikka mieluummin Jenni olisi halunnut nähdä alkuperäisen version. Voimakkaat tunteet jäivät Jennille kuitenkin erityisesti mieleen, vaikka hän ei kaikkea esityksestä ymmärtänyt. Tunteet ovat Jennille taiteessa kaikki kaikessa. Hänestä mikään, mikä ei herätä tunteita, ei ole taidetta. Jennistä lentävä hollantilainen ooppera oli siis ehdottomasti taidetta, ja hän ajatteli, että se oli ehdottomasti näkemisen arvoinen.

Seuraavana koulupäivänä Minna ei Jennin yllätykseksi puhunut muusta kuin oopperan taianomaisesta musiikista, Jennin upeasta mekosta tai siitä, kuinkakohan kallista oli eräs samppanja, jota kuuluisa vanha naisnäyttelijä joi. Jenni ei kuitenkaan halunnut pilata Minnan iloa kyselemällä tämän motiivia puheille, ja syy Minnan äkinäiseen innostukseen jäi ikuisiksi mysteeriksi.

Newcomers at Halu

We have new exchange students here in Halikko Upper High School to cheer up our ordinary days! Now is a great opportunity for you to read about them and to learn a little bit about their homecountries...

Get to know me: Kohhei

Name: Kohhei Yamaguchi

Age: 18

Family: Father, mother and sister

Hobbies: Football in Salo and rugby

Favorite color: Pink

Favorite food: Okonomiyaki

Favorite drink: Sprite

Favorite animal: Dog

Favorite school subject: History

School subject you dislike: Chemistry

Dream job: I want to be a rugby player.

The best memory: When I went to Singapore with my friends and made new friends.

The worst memory: I don't have bad memories.

What do you love the most? Japan's firework festivals

What do you hate the most? When someone breaks their promise.

What do you like about Finland? I like nature, Moomins, Finnish food and almost everything.

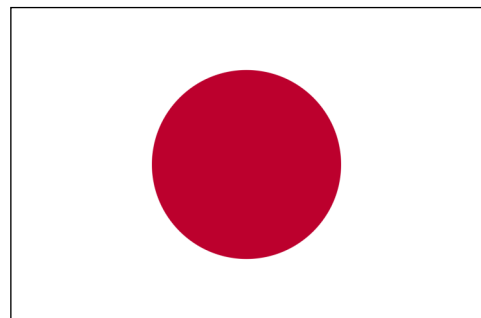
What things do you find weird or strange here in Finland? Everyone loves salmiac!

What do you love about your own country? I love Japanese food!

How do you celebrate Christmas in your country? We celebrate it with our family by eating together. Young people can celebrate it with their friends. But in my house I spend it with my family.

What kind of Christmas traditions do you have in your family? We have to prepare food for the Santa Claus and we have an artificial Christmas tree.

Your greetings to the students in Halikko High School: Let's be friends!

Get to know me: Julia

Name: Julia Cardoso

Age: 17

Family: Dad, mom and a dog, who is my brother

Hobbies: Volleyball, Netflix, taking pictures

Favorite color: Green

Favorite food: Pizza

Favorite drink: Tea

Favorite animal: Dog

Favorite school subject: History and philosophy

School subject you dislike: Math and chemistry

Dream job: Lawyer and I want to live in Australia

The best memory: The day I arrived in Finland

The worst memory: When I left my family in Brazil

What do you love the most? My friends

What do you hate the most? People who are stupid and want to be better than everyone else.

What do you like about Finland? Everyone told me that even though people are really shy, the

friendships you make here are going to last forever. Here the education and the public things are well organized.

What things do you find weird or strange here in Finland? Pizza with pineapple, salad with watermelon, milk at all the meals, salmiac and sauna, but I like sauna.

What do you love about your own country? The thing that I really love about my country is the fact that we are really proud of our culture. I am really proud of being Brazilian :)

How do you celebrate Christmas in your country? In Brazil we don't have snow, but we celebrate the day after the Christmas. We have meal with all the family members, we give presents to each other, but we are not the country of Santa Claus.

What kind of Christmas traditions do you have in your family? We have a christmas tree and it is fake. We put the presents under the tree and I always leave milk and cookies for the Santa Claus, but I think it is my dad who eats the cookies.

Your greetings to the students in Halikko High School: I really like Halikko high school because my school in Brazil was bigger and I'm having now an experience in a small place and I really like the idea that almost everyone knows each other, lives close and is always together in the same place, which is a really small place, but it is really good. And I like the education in Finland. I am really proud of this school!

Get to know me: Giovanni

Name: Giovanni Paolinelli

Age: 17

Family: Mother, father, two little sisters and one big brother

Hobbies: In Italy did parkouring and played transverse flute, but recently quit playing

Favorite color: Orange

Favorite food: Pizza

Favorite drink: ACE vitamin juice drink

Favorite animal: Panda

Favorite school subject: Science and biology

School subject you dislike: Latin

Dream job: Don't have, but maybe work on computers

The best memory: When my friends threw me a surprise party when I left Italy.

The worst memory: When I ruined the holiday for a lot of guys and it ended earlier than expected.

What do you love the most? Being with friends, having fun and laughing.

What do you hate the most? People that know they are wrong but they are too proud to admit it.

What do you like about Finland? You can get money from bottles. We don't have it in Italy so it was very surprising.

What things do you find weird or strange here in Finland? You drink milk at every meal even when it doesn't fit with the food.

What do you love about your own country? The beach and the sea

How do you celebrate Christmas in your country? We usually celebrate it with our family, not with friends and we give gifts. Children wait for Father Christmas. And we have a Christmas tree. Someone has a real tree and someone has a fake tree and you put Christmas balls and other stuff on it.

What kind of Christmas traditions do you have in your family? In my family I think we celebrate a typical Christmas. We go to church on the night of the 24th. Someone doesn't go to church every Sunday, but almost everybody goes to church on Christmas.

Your greetings to the students in Halikko High School: I think it is a very good school, more practical than my school. I wish that the students can find a good job for themselves.

Päivä pomojen opissa

Tänäkin syksynä moni halulainen tarttui mahdollisuuteen, heitti päiväksi hyvästit koulunpenkille ja suuntasi työpaikalle. Valtakunnallinen Päivä johtajana -kampanja on Suomen nuorkauppakamarioiden järjestämä, ja sen tavoitteena tarjota nuorille tilaisuus tutustua yrityksiin, seurata johtajan työtä päivän ajan ja antaa samalla ideoita koulutus- ja urasuunnitelmiin.

Lähdin mukaan Päivä johtajana -kampanjaan, sillä minua kiinnosti tietää, millaista on työskennellä pankki- tai lakialalla. Lopulta olin erittäin yllättynyt, siitä, millaista työ käytännössä on ja kuinka paljon eri alojen ammattilaisia pankissa työskentelee.

Päiväni Someron Säästöpankissa alkoi henkilöstön yhteisellä aamupalaverilla, jonka jälkeen kävimme johtajieni **Petteri Elon** ja **Tuukka Alangon** kanssa läpi pankkikonsernin toimintaa ja sen käytäntöjä asiakaspalvelun saralla. Söimme maittavan lounaan hotelli Rikalassa, ja tämän jälkeen iltapäivällä tutustuimme henkilöstöön ja sen tehtäviin pankissa.

Opin paljon pankkisektorin toiminnasta, asiakaspalvelusta ja sain hyödyllistä tietoa nuoren elämässä tarvittavista pankkipalveluista, kuten vuokrasopimuksen laatimisesta. En vaihtaisi päivän kokemuksia pois mistään hinnasta.

Nikolas Luojus, 18B

Meitä kiinnosti lähteä mukaan Päivä johtajana -tapahtumaan, koska halusimme saada lisää tietoa ja näkemystä johtajuudesta. Vietimme päivän Ilolansalon toiminnanjohtaja **Anne Juntin** sekä talouspäälikkö **Heli Maasilan** seurassa. He kertoivat, mitä heidän tehtäviinsä kuuluu ja mikä heitä kiinnostaa sosiaali- ja terveysalassa.

Päivä oli kokemuksena avartava ja tiivis tietopaketti. Vaikka sosiaaliala ei kiinnosta erityisesti meitä kumpaakaan, opimme paljon yleisiä asioita johtajuudesta. Harmiksemme emme niinkään seuranneet konkreettista työtä vaan enemmänkin puhuimme johtamisesta ja erilaisista asioista, joita johtajan täytyy osata. Opimme esimerkiksi sen, että johtajan ei tarvitse tietää kaikkia asioita itse, vaan hyvä johtaja osaa työllistää tehokkaasti päteviä työntekijöitä.

Laura Lylyharju ja Meeri Maunu, 18B

Minun Päivä johtajana -yritykseni oli LED Tailor Innova7ion ja oppaanani oli yrityksen hallituksen jäsen **Mika Nummenpalo**. LED Tailor Innova7ion on yritys, jossa kehitetään muun muassa lamppuja, joilla pystytään parantamaan ihosairauksia, ja koneita, jotka tappavat bakteereja ja mikrobeja mistä vain, mitä koneen sisälle laitetaan.

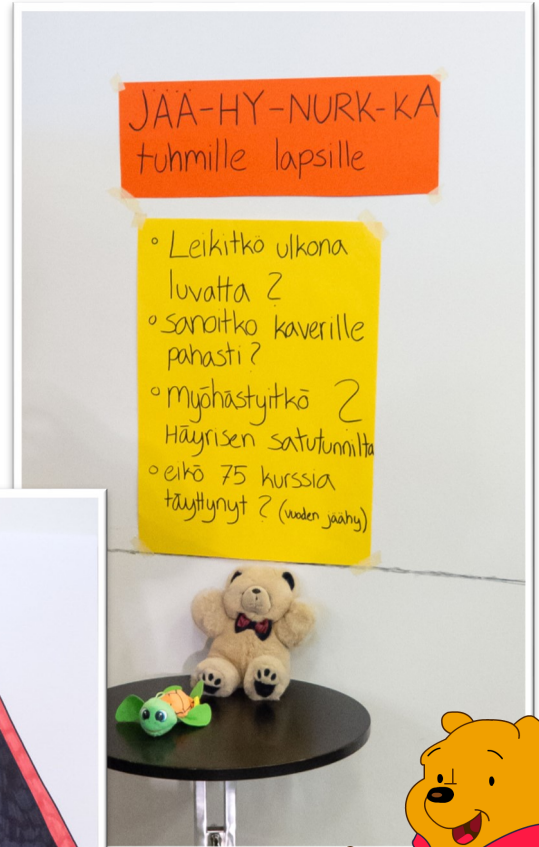
Opin paljon siitä, kuinka valojen eri värejä voidaan hyödyntää. Esimerkiksi ihosairauksien hoidossa käytetään vain sinistä valoa, koska juuri sininen valo ei reagoi ihon kanssa kivuliaasti tai aiheuta syöpää.

Oli hyvin mielenkiintoista päästä LED Tailor Innova7ionin kaltaiseen yritykseen. Päivä oli kokemuksen arvoinen, ja suosittelen ehdottomasti hakemaan mukaan Päivä johtajana -tapahtumaan ja laittamaan toivetta, minkälaiseen yritykseen haluaa, koska minun kohdallani yritys oli juuri sellainen kuin olin toivonut.

Vilja Manninen, 18B

Abien TJ75-päivä muutti lukion päiväkodiksi

TJ75-päivänä 12.10. Halikon päiväkodissa kaikuivat lastenlaulut ja leikit. Teema valikoitui oppimisympäristöselvityksen inspiroimana. Selvitimme kokeellisesti, sopisiko lukio oikeasti päiväkodiksi. Tutkimustulos oli selvä: lukiomme on liian muuntojoustava päiväkodiksi!

TEKSTI
ALINA SAARI
HELMİ LIPIÄINEN

KUVAT
KOU LUN KUVAGALLERIA

Itsenäisyyspäivä Halussa

Suomen 101-vuotissyntymäpäivän aattona Halu juhlisti itsenäisyyttä ja adventtia kirkossa. Bio Salossa Ikitie-elokuva vei halulaiset historian synkkiin vaiheisiin. Ikitie jatkoi Halun itsenäisyyspäiväelokuvien sarjaa: viime vuonna ohjelmassa oli Aku Louhimiehen ohjaama Tuntematon sotilas ja edellisenä Tom of Finland. Joku jo pohtikin ääneen, mikähän elokuva on vuorossa ensi vuonna.

— — Silloin kun me nykyiset veteraanit olimme nuoria, meidän tunnuslauseemme oli: Veljeä ei jätetä. Tämän viestin myötä me haluamme jättää yhä uusille sukupolville vetoomuksemme: Nuoria ei unohdeta.

Toivomme ja uskomme, että tämä viesti siirtyy joka vuosi ylimmältä kouluikäluokalta seuraavalle, niin kuin isänmaamme vapauden vaaliminen on kulkenut vahvana verenperintönä väistyvältä sukupolvelta nousevalle. — —

Abi Eetu Saarinen luki kirkossa itsenäisyysjuhlaperinteisiin kuuluvan Vapauden viestin. Kakkosista Sol Malka otti viestin vastaan.

"Minun Suomi on tähtitaivaan alla.
Minun Suomi on auki kokonaan. — —"

Abien ajatuksia Ikitie-elokuvasta

Tommi Korpelan roolisuo-
ritus Jussina oli todella on-
nistunut.

Ikitie oli hyvin tehty ja var-
sinkin taidokkaasti kuvattu,
todenmukaisena ymmärret-
tävästi raaka.

On hienoa, että koko koulu käy
joka vuosi katsomassa suomalai-
sen leffan. Jokainen lukion aika-
na yhdessä katsottu elokuva on
ollut hieno ja yleissivistävä.

Elokuva oli todella raaka.
Etenkin Paulin kohtalo kos-
ketti — itkin, kun Pauli ta-
pettiin.

Pidin siitä, että elokuvassa
kuvattiin myös rakkautta.
Se toi valoa kurjuuteen.

Elokuvan katsominen oli
aika ahdistavaa. En katsonut
yhtäkään teloituskohtausta.

Historiaa on mukavinta
"opiskella" elokuvista, kun
kaikki on melkein käsin-
kosketeltavaa.

KOONNUT
MARIKA TAURIAINEN

KUVAT
KOULUN KUVAGALLERIA
IDA KINNUNEN

Halu-kuoron täyskymppi!

Tänä vuonna juhlimme Halu-kuoron kymmenettä vuotta. Tämän kunniaksi Halulehti vilkaisee historiassa taaksepäin edeltäviä konsertteja aina ensimmäiseen konserttiin asti. Kuoron perustaja ja johtaja Päivi Tinell kertoo kuoromuistojaan. Mistä Halu-kuoro on siis alkanut, ja miten on päädytty siihen, millainen Halu-kuoro nykyään on?

Abba

Halu-kuoron ensimmäisenä aiheena oli ruotsalainen pop-yhtye, Abba, joka oli yksi tunnetuimmista yhtyeistä vuosina 1972-1982. Ensimmäisen konsertin piti lähtökohtaisesti olla vain lukiolaisille, lukion henkilökunnalle sekä lukiolaisten läheisille, mutta konserttiin saapuikin odottamaton määrä vieraita.

Päivi muistelee:

Olin palannut neljän lasten kanssa kotona vietetyn vuoden jälkeen takaisin musiikinopettajan työhöni elokuussa 2008. Kuorokurssille oli ilmoittautunut 26 opiskelijaa. Osa oli selkeästi profiloitunut soittajiksi, ja ensimmäisessä konsertissa edes kaikki eivät tainneet laulaa. Juuri ilmestynyt Mamma Mia -elokuva oli saanut kaikki innostuneeksi Abban musiikista, ja ajatus kerätä kokonainen konserttiohjelmisto saman bändin lauluista sai kannatusta.

Päätimme pitää konsertin silloisen Halikon yläasteen juhlasalissa kolme kertaa. Kaksi konserttia oli suunnattu nykyiseen tapaan koululaisille, ja yksi iltakonsertti oli tarkoitettu lähinnä omille perheenjäsenille ja ystäville. Iltakonsertin suosio yllätti meidät kaikki. Muistan kopioineeni lisää käsiohjelmiä vielä 10 minuuttia ennen konsertin alkua.

Halikon lukion kuoro on pitänyt kolme kertaa Abba-konserttia. Koko-ohjelma koostui, jolla kuoron kuoron ohjelmisto koostui. Halikon lukion kuoro on pitänyt kolme kertaa Abba-konserttia. Koko-ohjelma koostui, jolla kuoron kuoron ohjelmisto koostui.

Halikon lukion kuorolla Abba-kuumetta
Tutuista lauluista syntyi yli 30 nuoren yhteinen konsertti

Salon Seudun Sanomat uutisoi jo ensimmäisestä Halu-konsertista vuonna 2008.

The Beatles

Halu-kuoroa päätettiin jatkaa jo heti seuraavana vuonna. Toisen konsertin aiheeksi valittiin tunnettu brittiläinen rock-yhtye, The Beatles, joka on tuottanut musiikkia 1960-1970-luvulla. Tätä konserttia varten olikin varauduttu jo paremmin siirtämällä esitykset Halikon liikuntahalliin, jotta tilaa oli varmasti riittävästi jokaiselle, joka esitystä halusi tulla kuuntelemaan.

Päivi muistelee:

Abba-konsertin menestyksen vuoksi kuorolaisten määrä kasvoi. Heitä oli seuraavana vuonna jo yli 40. Yhteistyö Suomen Esityspalvelun sekä Juha Vähä-Heikkilän kanssa alkoi. Samat esiintymislavat kuin nykyäänkin olivat jo silloin käytössä, mutta lavoilla oli valtavasti väljyyttä. Itse olin siirtynyt kokoaikaiseksi kuoronjohtajaksi, ja soittimina oli perusbändisoittimien lisäksi viulu ja hanuri.

Leevi and the Leavings

Halu-kuoron kolmantena vuotena valittiin aiheeksi ensimmäinen suomalainen yhtye, Leevi and the Leavings. Tämä pop-rockyhtye teki musiikkia vuodesta 1978 aina vuoteen 2003 asti.

Päivi muistelee:

Tästä konsertista on päällimmäisenä mieleen jäänyt ekat koreografiat sekä muutetut sanat muutamiin kohtiin, joita ei viitsitty laulaa oikeilla sanoilla. Muun muassa Vasara ja nauvoja -laulussa sana neekeri muuttui Henteriksi (kitaristimme mukaan) ja helvetistä tuli hemmetti. Silti taisi olla niin, että alakoululaiset skippasivat tämän konsertin sen kaksimielisten sanoitusten vuoksi...? Kuoro oli jälleen kasvanut. Olisikohan meitä ollut reilut 60 tuossa kohtaa? Encorena lauloimme Joulupukin töissä, jossa itse soitin ehkä viimeisen kerran Halu-kuorossa pianoa.

Eppu Normaali

Halu-kuoro jatkoi suomalaisella linjalla, valitsemalla aiheekseen pop-rockyhtyeen, Eppu Normaalin, joka nimestä huolimattaan koostuu siis useammasta kuin yhdestä henkilöstä. Eppu Normaali on tehnyt musiikkia vuodesta 1976 lähtien.

Päivi muistelee:

Eput oli opiskelijoiden toiveaihe. Kuorossa oli taitavia kitaristeja ja Eppu Normaali-faneja. Erityistä tässä vuodessa oli se, että kaikkien kuorolaisten hiuksista ja meikeistä vastasi tuossa konsertissa Salon ammattikoulun parturi-kampaajalinjan opiskelijat. Kuorolaisten määrä oli vakiintunut seuraaviksi muutamiksi vuosiksi vähän yli 70 opiskelijaa.

CCR

Halu-kuoron viidentenä aiheena oli Creedence Clearwater Revival eli CCR, joka on kuuluisa yhdysvaltalainen rock-yhtye. CCR katkaisi suomalaisartistien putken. Kyseinen yhtye on kuitenkin yksi 1960–1970-lukujen taitteen merkittävimmistä rock-yhtyeistä ja julkaisi musiikkia vuosina 1967–1972.

Päivi muistelee:

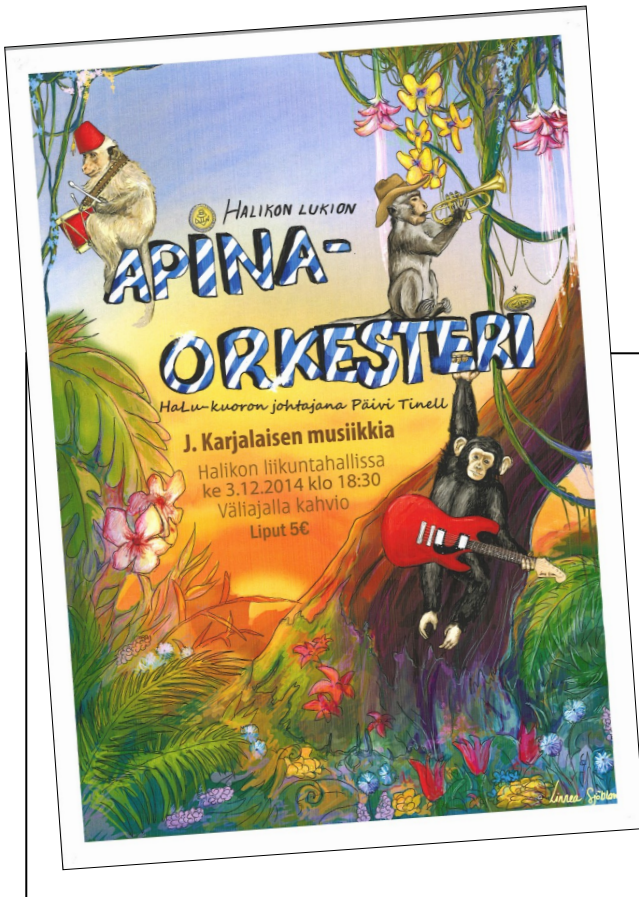
Tähän mennessä oli ollut ensin kaksi englanninkielistä teemaa ja sen perään kaksi suomalaista bändiä. Lukiosta oli juuri lähtenyt liuta huippumuusikoita, ja ajattelin, että palataan juurille ja vähän helpommin soitettavan musiikin äärelle. CCR oli kuorolaisille aika vieras. ”Have You Ever Seen The Rain” taisi olla ainoa tuttu biisi, mutta pikkuhiljaa tunnistettiin laulujakin lisää, muun muassa Dressmanin bokserimainoksen taustalla soi tuolloin CCR. Parturi-kampaamo Tangle Sari Spännärin johdolla laittoi meidän hiuksia tuossa konsertissa.

Juha Tapio

Halu-kuoro palasi takaisin suomalaisen musiikin ääreen, kun aiheeksi valittiin suomalainen poplaulaja, Juha Tapio. Juha Tapio on tuottanut musiikkia vuodesta 1999 asti, jolloin hänen ensimmäinen soololevynsä julkaistiin.

Päivi muistelee:

Suomalaisten suursuosikki pääsi vihdoin Halu-kuoron teemaksi. Tässä konsertissa on edelleen ollut kaikkien aikojen kuorolaisennätys, muistaakseni 93 kuorolaista. Tämä oli viimeinen vuosi, kun Tangle laitto meidän hiukset. Meitä alkoi olla niin paljon, että yksinkertaisesti aika ei enää riittänyt hiusten laittamiseen ulkopuolisella taholla. Kuoronjohtajalla oli pitkä (irto)letti ja hurja meikki. Mieleen on jäänyt koskettava Pettävällä jäällä, jossa kuultiin Lotan sellonsoittoa.

J. Karjalainen (Apinaorkesteri)

Kuudentena aiheena oli edellisen vuoden tapaan suomalainen artisti. Halu-kuoro valitsi aiheekseen J. Karjalaisen, joka on yksi kaikkein aikojen suosituimmista suomalaisista laulajista sekä yksi 1980-luvun suomirockin merkittävimmistä kehittäjistä. J. Karjalaisen levytysura sai alkunsa vuonna 1981, kun hän oli osana yhtyettä J. Karjalainen ja Mustat lasit.

Päivi muistelee:

Idea aiheeksi tuli Heljä Kuusiston yläkoulun opettajille pitämässä lukuvuodenaloitusillassa Armfeltin koulun opettaja Joonas Mereltä. J. Karjalainen oli oman nuoruuteni suuri sankari. Kuoron pukeutuminen ja lavastus on jäänyt itselleni mieleen. Oli farkkua ja viidakkoteemaa. Erityismaininnan annan poikkeuksellisen hienolle julisteelle, jonka Linnea Sjöblom oli maalannut. Näin jälkeen päin mietin, miten ehdin jopa leipomaan seepra-aiheisia suklaamuffinsseja kahvioon... Olisikohan tämä ollut ensimmäinen kerta, jolloin Halu-kuoro otti väliaikakahvittelut omaksi tehtäväkseen? Tätä ennen kahviota olivat pitäneet tukioppilaat tai jonkin kielen opiskelijat omia matkarahojaan keräillen.

Haloo Helsinki!

Halu-kuoron ”Haloo Halikko!”-konsertin aiheena oli suomalainen yhtye, Haloo Helsinki!, jonka mukaan kyseinen konsertti nimettiin, vaikka Helsinki muuttuikin Halikoksi. Haloo Helsinki! on yksi Suomen tunnetuimmista yhtyeistä, ja se perustettiin Helsingissä vuonna 2006.

Päivi muistelee:

Konsertista on jäänyt seuraavia asioita mieleen: hieno Haloo Halikko -silhuetti, joka oli yhden sponsorimme valmistama, seinälle heijastettu kuvio, harmaat t-paidat ja niihin ilmestyneet märät läiskät kainaloissa, räjähtävä encore Pulp Fiction Sannin ja Tiian tulkitsemana, paljon hienoja biisejä, koreografioita...

Robin

Robin valittiin kuoron aiheeksi ”Haloo Halikko!” -konsertin jälkeen. Robin on suomalainen poplaulaja, joka sai paljon huomiota sosiaalisessa mediassa jo 13-vuotiaana ensimmäisellä singlellään ”Frontside Olliella” vuonna 2012.

Päivi muistelee:

Halu-kuoron aihe on valikoitunut usein lopulta musiikinopettajan päätöksellä, mutta tänä vuonna päätös tehtiin puhtaasti äänestämällä. Äänestykseen osallistui koko Halikon lukio sekä henkilökunta. Robin voitti 43,3 prosentin äänisaaliilla toiseksi jääneen Anssi Kelan sekä Apulannan, PMMP:n ja Jenni Vartiaisen.

Minun Suomi

Halu-kuoron ”Minun Suomi”-konsertti oli ensimmäinen konsertti, jossa kuoro esitti useamman kuin yhden artistin kappaleita. Konsertin kappaleet olivat tunnettuja suomalaisia kappaleita, osa hieman uudempia ja osa vanhempia.

Päivi muistelee:

Ensimmäistä kertaa kuoron historiassa ei teemana ollutkaan jokin bändi tai artisti vaan 100-vuotias Suomi. Kuoron ohjelma koostui eri aikakausista ja tyyleistä. Moni kuorolainen kertoi jälkeen päin olleensa ensin ennakkoluuloinen ohjelmasta, mutta yllättyneensä postitiivisesti, kuinka mukavaa oli laulaa erilaisia lauluja. Ohjelmisto oli myös kaikenikäisten kuulijoiden mieleen. Mukana oli myös harmonikka ja viulut, jotka omalta osaltaan lisäsivät suomalaisuuden tuntua sovituksiin.

Halu-kuoro 10 vuotta – ”Thank You for the Music!”

Tällä kertaa konsertin aiheena oli 10-vuotias Halu-kuoro, jota juhlistettiin valitsemalla aikaisemmissa konserteissa esitettyjä kappaleita sekä muutamia kappaleita artisteilta, jotka olivat kilpailleet paikasta Halu-kuoron aiheena. Vaikka juhliittiinkin kuoron kymmenettä vuotta, oli kyseessä kuitenkin kuoron 11. konsertti.

Päivi muistelee:

Päätös juhlistaa pyöreitä vuosia vasta tänä syksynä tuli jo vuotta aikaisemmin, kun oli meidän järjestyksessä kymmenes konsertti. Kuitenkin ensimmäinen Halu-kuoro perustettiin vasta lukuvuonna 2008–2009, joten juhlimme ensin 100-vuotiaasta Suomea ja sitten oikeana juhluvuotena 10-vuotiaasta kuoroamme. Päätös ottaa mukaan jotain joka vuodelta sekä jotain uutta oli hyvä mutta haastava. Miten esimerkiksi Juha Tapiolta voi ottaa vaan yhden laulun? Millä perusteella se valitaan? Lopultakin teimme

päätökset demokraattisesti koko kuoron kanssa. Kuorolaiset saivat äänestää minun ja Mikolan Matin valitsemista vaihtoehdoista kolme parasta, ja niistä konserttiohjelmito muodostui. Lisäksi halusimme ottaa meneviä lauluja sellaisilta artisteilta tai bändeiltä, jotka syystä tai toisesta eivät olleet vielä tulleet valituksi Halu-kuoron teemoiksi, vaikka olivat joskus olleet mietinnässä.

Itselleni kaikki konsertit ovat olleet todella tärkeitä ja ainutlaatuisia, mutta tämä konsertti oli jotenkin erityinen. Sen teki varmasti se, että koko syksy oli muisteltu menneitä vuosia ja kaikki kulminoitui iltakonsertissa, jonne oli saapunut ennätysmäärä vanhoja Halu-kuorolaisia, eikä tyhjiä paikkoja juuri yleisössä ollut. Tunnelma oli katos-

sa! Loppusanoiksi haluan vielä sanoa, että on ollut ilo ja kunnia synnyttää ja kasvattaa jotain niin ainutlaatuista kuin Halu-kuoro. Kiitos jokaiselle nykyiselle ja menneelle Halu-kuorolaiselle! Thank You for the Music!

KUOROLAISEN KOMMENTTI

Tämän syksyn konsertti oli ensimmäinen, jossa olen itse ollut mukana. Sitä enemmän olenkin vain seurailut katsomosta, kun muut ovat esittäneet valittuja kappaleita. Kuoroilu ei aluksi oikein tuntunut omalta jutulta, mutta tuli sitäkin näin lukion toisen vuoden syksyllä kokeiltua.

10-vuotisjuhlakonsertti oli erittäin hieno kokemus, vaikka mukaan lähdimkin sellaisella ”no miksipäs ei”-asenteella. Eniten mieleen jäivät se mahtava yhteishenki, joka kuorolta löytyi erityisesti iltakonsertissa, sekä ne hieman tunteellisemat hetket, kun palkittiin ensimmäisessä konsertissa mukana olleita ja kun esitykset olivat vihdoinkin ohi.

Essi Rouvali

Abba-kuorolaisia juhlakonsertissa

ANNU NIINISTÖ

Tämän vuoden juhlakonsertti palautti hyvin elävästi muistot kymmenen(!!) vuoden takaa, kun itse olin lavalla osana kuoroa. Muistan omasta kuorokokemuksestanikin parhaiten, kuinka koko kroppa tuntui liikuntakyvyttömältä ennen esiintymistä ja kuinka kirosin hetkeä ennen lavalle nousemista typeryyttäni, kun lähdin mukaan koko hommaan. Ja sitten se lämmin aalto, joka esityksen alkaessa vetreyttää koko kropan, saa äänen soimaan ja ylpeyden itsensä ylittämisen loistamaan yleisöön asti.

Halu-kuoro ei ole vain kurssi tai harrastus. Kuoro tarjoaa sellaisen kokemuksen, joka kantaa elämässä monissa tilanteissa paljon myöhemminkin. Ja ei, tämä ei ole mikään pakollinen klisee, joka pitää lykätä kommenttiin. Onnistumisen kokemukset ja mahdollisuudet itsensä voittamiseen ovat hunajaa ihmiselle - niiden avulla me uskallamme kurkottaa korkeammalle elämässä, opiskelussa ja työssä, pelkäämättä että putoamme.

Vasemmalta: Päivi Tinell, Lauri Laine, Antti Hurttu, Matti Mikkola, Lauri Virtanen, Jussi-Pekka Laakkonen, Joona Savonmäki, Juho Ellilä, Mikko Heinonen, Johannes Koski, Annu Niinistö ja Ronja Merikukka.

J-P LAAKKONEN

Jos oikein muistan, en ollut edes ilmoittautunut kuorokurssille. Abba-konsertin bändistä puuttui rumpali, ja joku tiesi, että "osaan" soittaa rumpuja. Suostuin tulemaan mukaan, ja sinne sitten jäätinkin. Konsertista jäi ainakin käteen Runway Miles -bändi Juhon, Laurin ja Joonan kanssa. Ollaan näköjään soitettu jo 10 vuotta.

10-vuotisjuhlakonsertti oli erittäin hyvä ja tasokas! Kiitos kutsusta!

JUHO ELLILÄ

Muistan Abba-harjoitusten olleen hauskoja, ja erityisesti viihdyimme Antin ja Johanneksen kanssa, kun lauloimme Dancing Queeniä. Jostain syystä lauloimme kappaleen kertsin aina falsetissa ja niin kovaa, että varmasti kuului.

Sain laulaa konsertissa myös yhden dueton **Helena Bobergin** kanssa. "They were closer now Fernando..." sai aina kylmät väreet aikaan. Jouduin laulamaan liian matalalta, mikä oli aika hankalaa. Teinipojan ääni ei ihan riittänyt miehekkääseen viskibasoon... Mahtaakohan riittää vieläkään?

Varsinainen konsertti oli täynnä pieniä kömmähdyksiä ja suuria onnistumisia. Yläkoulun sali oli akustisesti todella haastava, ja kuorolaulun mikittäminen oli siellä lähes mahdotonta. Koulumme legendaarinen vahtimestari **Asko Virtanen** hoiti tapahtuman äänentoiston silti mallikkaasti.

Konserttipäivä oli muutenkin täynnä jännitystä. Kun kaikki soittimet ja mikrofonit olivat paikoillaan ja kenraaliharjoitukset ohi, lähdimme me polleet, vasta ajokortin saaneet märkäkorpaiset sonnit (Lauri, JP, Joona ja allekirjoittanut) kauppaan. Ajokortti-iässä kaupasta sai jo ostaa jotain jännitystä lievittävää. Sitä sitten nautittiin yläkoulun pihalla autossa istuen konsertin alkua odotellessa. Näin hurjia poikia sitä on joskus oltu. Tai ehkä tuo hurjuus oli vain kuviteltua.

Kymmenen Halu-kuoron mies: Matti Mikkola

Mitä on jäänyt mieleesi ensimmäisestä konsertistasi?

Ensimmäisenä mieleen tulee totta kai ne hyvät tyypit ja se meininki. Tekeminen oli mukavalla tavalla rehtiä: treenaaminen, roudaaminen, kasaaminen Armfeltin liikuntasaliin ja äijien pikkutakki-pukukoodi. Ensimmäinen konsertti meni basson varressa kokonaan.

Kuinka monta kertaa olet ollut mukana Halukuoro-projektissa? Kymmenessä olen ollut tekemässä, neljässä opiskelijana ja kuudessa bändin luotsina.

Miten kuorokokemus esiintyjänä on erilainen kuin bändin vastuuhenkilönä? Paperitöissä ja organisoinnin määrässä ainakin on eroa! Bändin vastuuhenkilö tekee paljon tautyötä (yhdessä Päivin kanssa) liittyen soittajien materiaaliin, sovitukseen, rakenteisiin, bändivalintoihin ja treenaikatauluihin. Esiintyjänä voi saapua treeneihin ja lähtömateriaali on telineellä edessä valmiina!:) Vastuuhenkilönä on tarvittaessa pystyttävä yleisesti paikkaamaan kaikkia bändisoittajia.

Mikä on haastavinta harjoitusvaiheessa? Se vauhti, mielellään vauhti! Aikataulu on nopea ja biisejä tarvitsee pystyä katsomaan sopivasti. Se, että pystyy painottamaan erilaisten biisien treenimääriä tasapainoisesti biisien suhteen.

Miten kuvailisit Halu-henkeä? Se vois olla semmoinen... aito tekemisen henki, jossa on rutkasti oikeaa asennetta, vähähdys rehellistä ylpeyttä ja mielellön määrä tsemppiä.

Kuulumisia Kiinasta – opiskelua ja elämää toiselta puolen palloa

Moni on kuullut puhuttavan Aasian korkeasta koulumoraalista, pitkistä päivistä ja raadollisesta jatko-opiskelupaikkakilpailusta. Asiaa valaisemaan löytyi asiantuntija, kun viime keväänä Halulehden toimittaja nappasi silmät kiiluen haastatteluunsa kiinalaisen yliopisto-opiskelijan Tingye Hun. Vajaan vuoden Turun yliopistossa kielitieteitä opiskellut vaihto-opiskelija valaisi meille kiinalaista kouluarkea ja muutamaa muutakin kuumottavaa kysymystä nyky-Kiinasta.

Valinnanvapaus on valttia, vai onko?

Aluksi tutustumme hieman kiinalaisen koulun saloihin. Suomessa olemme tottuneet valitsemaan varsin pitkälti itse aineet, joita haluamme opiskella. Voimme myös vaikuttaa siihen, millaisen loppukokeen haluamme, ja jatko-opiskelupaikkojen pääsykokeetkin keskittyvät kukin alansa aiheisiin.

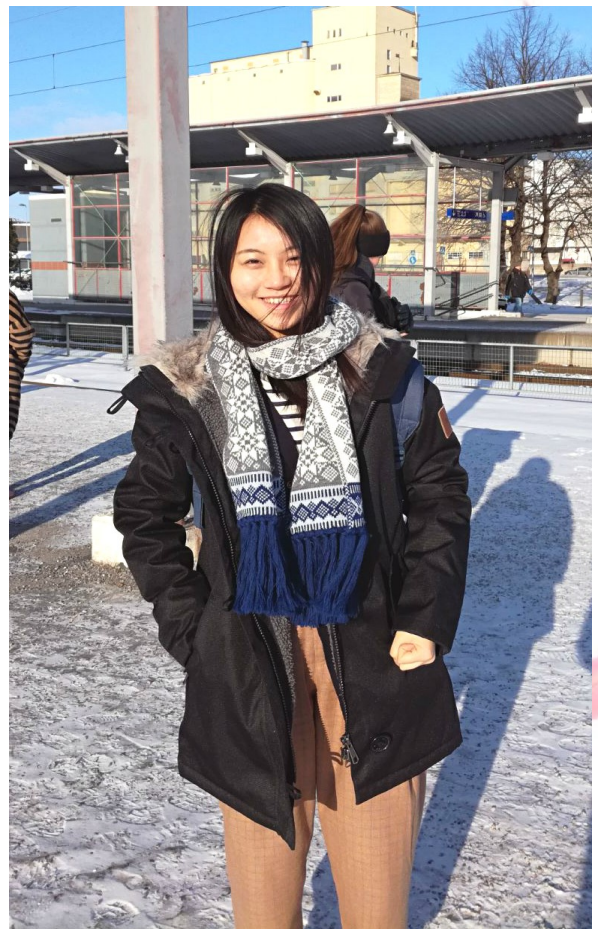
Toisella puolen palloa asiat on kuitenkin totuttu tekemään toisin. Tingyen mukaan kiinalaisessa lukiossa opiskelijoiden kaikkien käytävä läpi samat kurssit, valinnanvapautta on suhteessa kuin suomalaisilla yläasteikäisinä. Kouluaikanaan Tinghye ei voinut valita sen koommin vähemmän tai enemmän liikuntaa kuin taideaineitakaan, sillä ne eivät ole kuulemma olennaisia jatko-opintojen kannalta. Koulutuksen samankaltaisuus kaikkialla perustuukin siihen, että kaikki opiskelijat tähtäävät joka tapauksessa samoihin valtakunnallisiin loppukokeisiin, eikä niistä Tingyen mukaan selviä, jos jättää kurssija tai aineita opiskelematta.

” Kouluaikanaan Tinghye ei voinut valita sen koommin vähemmän tai enemmän liikuntaa kuin taideaineitakaan, sillä ne eivät ole kuulemma olennaisia jatko-opintojen kannalta.

Kiinassa lukiolainen ei paljoa ehdi harrastella

Kiinalaisen nuoren päivät täyttyvät työllä. Koulupäivät ovat lukiossa todella pitkiä ja niin omat, vanhempien kuin yhteiskunnan odotukset korkealla. Koska Kiinassa opiskelijoita on valtavasti, on kilpailu parhaista yliopistopaikoista jopa raadollista. Tinghyen mukaan Japanin kaltaista rikasta kerhokulttuuria, jossa tuntien jälkeen jäädään koululle harrastamaan, ei Kiinassa ole, vaan opiskelijat istuvat varsinaisilla oppitunneilla iltakymmenen asti. (Toimittajan suu lokahtaa auki.)

Milloin kiinalaisilla nuorilla sitten on aikaa urheilla, harrastaa tai tehdä ylipäänsä yhtään mitään muuta kuin opiskella? Tinghye toteaa, ettei kiinalaisopiskelijalla oikeastaan ole tällaista vapaa-aikaa tai mahdollisuutta kehittää harrastustaan, mutta aina voi kuunnella musiikkia lukemisen ohella tai bussissa ja liikkua koulun liikuntatunnilla. Liikuntaa heidän koulussaan oli kuulemma noin puolisen tuntia päivässä. Intohimoisille harrastajille on Kiinassa tarjolla jonkin verran aiheeseen painottuneita oppilaitoksia, muttei kovin montaa, ja luonnollisesti näiden erityislukioiden pääsykoerajat kipuavat korkealle, kertoo Tinghye. Taide- tai musiikkiharrastustaan voi kuulemma päästä kehittämään myös koulun ulkopuolisten organisaatioiden tunneille, mikäli aikaa ja rahaa riittää.

Tingye Hu, suomalaisittain Tiia

Opiskelua opiskelun perään

Lukuisten koulussa kökötettyjen tuntien lisäksi myös Kiinassa menestyminen vaatii itsenäistä opiskelua. ”Parhaimpiin yliopistoihin pyrkivät eivät vain seuraa tuntia mekaanisesti, vaan muuttavat sitä oman opiskelusuunnitelmansa mukaan. Jos kurssin asia on jo halussa, voi vaikka ottaa pienet torkut tai opiskella muita aineita, sillä opettajat eivät puutu siihen, mitä tunneilla tekee”, Tinghye selittää.

Suomessakin suosiotaan nostavat valmennus- ja kertauskurssit ovat jo pitkään olleet osa aasialaista opiskelukulttuuria. Tinghye kertoo, että myös hänen kotikaupungistaan löytyy preppauskouluja: ”Kouluja on paljon pääkaupunkiseudulla ja yksityisten koulujen osuus on kasvussa, sillä koulutuksen tasoa halutaan kehittää.” Tinghyen mukaan yksityiset koulut kasvattavat suosiotaan, sillä niissä on korkeatasoisempaa opetusta. Hän kertoo myös erilaisista yksityisistä teemakouluista, joissa opiskelijoilla on esimerkiksi mahdollisuus opiskella ulkomailla sekä vapaa-aikaa harrastuksiin ja kerhoihin. ”Minulla on ystävä, joka opiskeli tällaisessa kansainvälisessä yksityiskoulussa. He elävät kuin toisessa maailmassa”, Tinghye toteaa.

” Koska Kiinassa opiskelijoita on valtavasti, on selvää, etteivät kaikki menetelmät yksinkertaisesti toimi neljänkymmenen tai viidenkymmenen opiskelijan luokkakoolla.

Täällä hyvä systeemi on toisaalla toimimaton

Pitkiä päiviä, aika kortilla, odotukset korkealla, kalliit preppauskoulut ja kovan linjan pääsykoerajat. Pienen suomalaisen korviin kiinalainen koululaitos alkaa kuulostaa isolta ihmiskiusaajalta. Tinghye haluaa kuitenkin puolustaa kotimaansa systeemiä, mutta tiedostaa myös sen kohtaaman kritiikin. ”Olette liian tiukkoja, liian mekaanisia, liian tylsiä, luovuushan tuossa kuolee ja burn out tulee”, hän luettelee. ”Ulkomaalaisille ystävilleni minulla on kuitenkin tapana sanoa: jos halua selviytyä voittajana kiinalaisesta lukiosta, tiedon passiivinen ulkoa opettelu ei riitä, vaan koulussa hyvin pärjäävät luovat omia metodeja oppimiseen ja tavoitteena on kehittää ajattelun taitoja”, sanoo Tinghye. ”Jos haluat lupaavan tulevaisuuden, haluat saavuttaa asioita ja tehdä sitä mistä olet kiinnostunut, on sinun opiskeltava,” hän lisää. ”Koulutus on asia jota vaan ei voi välttää.”

Koska Kiinassa opiskelijoita on valtavasti, on selvää, etteivät kaikki menetelmät yksinkertaisesti toimi neljänkymmenen tai viidenkymmenen opiskelijan luokkakoolla. Tämänhetkinen tapa opiskella on sopii Kiinan kouluille parhaiten, vaihtari toteaa. ”Myös me opiskelijat marmatamme omasta systeemistämme, but I’ve got love from it”, hän sanoo.

Savusumua ja suojamaskeja?

Kiina on surullisen kuuluisa ilmansaaste-ongelmistaan. Myös Tinghye toteaa heti alkuun, että tilanne on paha ja ongelma eskaloitunut sitten Tinghyen lapsuus-aikojen: ”Nykyään esimerkiksi talvisin ei ulos ole asiaa ilman suojamaskia. Pidämme maskeja joka päivä talvisin koulussa, ja jos sumu on paha, liikuntatunnit perutaan eikä ulkoilua suositella, koska ilmanlaatu on niin huono.”

Entä mitä kuuluu kyseenalaistulle lapsipolitiikalle nykypäivänä?

Tinghyen mukaan lainsäädäntöön on tullut muutoksia viime vuosina. ”Nykyään joidenkin perheiden kohdalla sääntö on kaksi lasta. Esimerkiksi jos pariskunnan molemmat osapuolet ovat ainoita lapsia, he saavat hankkia kaksi lasta”, selostaa Tinghye. ”Entäs jos on isommasta perheestä..?” utelee hämentynyt haastattelija. ”Oih, sitten et voi”, toteaa Tinghye. Hän kuitenkin jatkaa: ”Mutta minun sukupolveni ja suurin osa ystäväistäni on ainoita lapsia.” Tasa-arvoinen tilanne siis ei ole, ja Kiinassa väestön paljous koetaan yhä ongelmallisena.

TEKSTI ELINA TÖTTERSTRÖM KUVA KOULUN KUVAGALLERIA

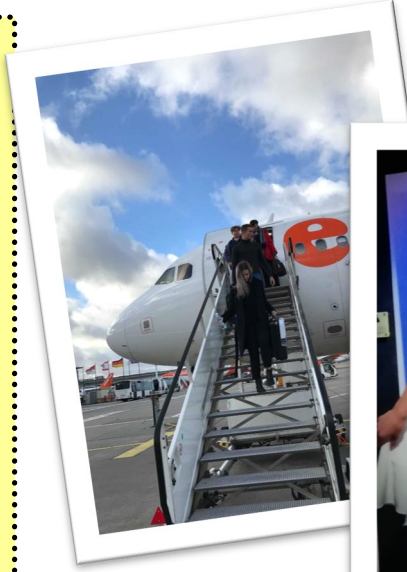
Viele Grüße aus Berlin!

Ryhmä Halun saksan opiskelijoita suuntasi joulukuun alussa Berliiniin. Halulehti julkaisee valittuja paloja reissaajien kuvagallerioista ja matkapäiväkirjoista.

Dienstag 4.12.

Unsere Reise begann von Halikko Gymnasium, und von dort aus sind wir mit dem Bus nach Helsinki-Vantaa Flughafen gefahren. In Berlin haben wir unser Gepäck im Aletto Hotel gelassen. Nachdem sind wir in der Nähe des Hotels essen gegangen. Dann sind wir zu Madame Tussauds gefahren. Das war so viel Spaß. Nachdem gingen wir durch das Brandenburger Tor und vorbei Denkmal für die ermordeten Juden. Die letzte Sehenswürdigkeit war Weihnachtsmarkt am Potsdamer Platz. Wir haben da unsere ersten Glühweine getrunken. Am Abend haben wir leckere Pizza gegessen.

SAATKO SELVILLE TIISTAIN
JA TORSTAIN OHJELMAN..?

Kumpi on aito Marilyn?

Brandenburgin portilla

Mittwoch 5.12.

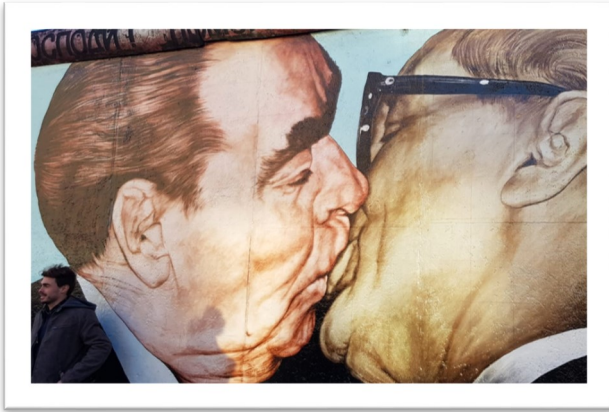
Päivän ohjelmassa oli ensin 2,5 tunnin opastettu kierros Berliinin historiasta ja muurin uhreista. Opastus oli selkeä mutta aika pitkä, ja kävelyä oli paljon. Bio Market –markkinoilla söimme hyvää ja halpaa perinteistä saksalaista ruokaa.

East Side Gallery, yli kilometrin mittainen pätkä säilynyttä Berliinin muuria, joka on täynnä eri taiteilijoiden maalauksia, oli huikea ja hurmaava – ainakin suuren osan mielestä. Päivän kohokohta oli Berlin Dungeon, kauhuseikkailurata, jossa oli uskomattomia yksityiskohtia. Tämän jälkeen meillä oli vapaa-aikaa kello kymmeneen saakka, jonka jälkeen päivä päättyi hotellillemme.

Donnerstag 6.12.

Wir haben das Mauermuseum besucht. Wir haben gelernt, wie Leute aus der DDR geflohen sind, zum Beispiel mit einem Heißluftballon. Der Touristenführer hat bei einem Fluchtversuch geholfen.

Wir haben im Fernsehturm gegessen. Der Turm ist 368 m hoch und die Aussicht war gut. Wir haben LittleBigCity besucht. Es gab Miniaturmodelle von Berlin die über die Geschichte erzählten. Einige haben gedacht dass das Ziel gut war, aber andere haben es nicht gemocht.

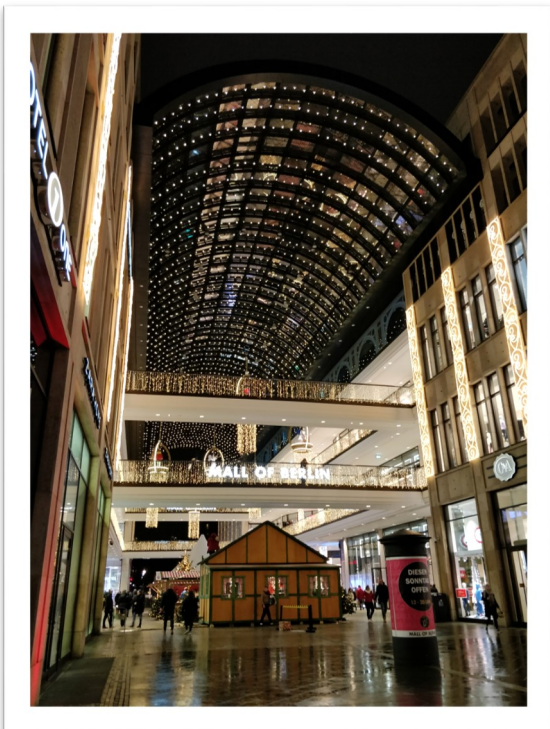

Rakkautta kommunismiin

Freitag 7.12.

Viimeinen Berliini-päivä alkoi raikkaalla aamupalalla. Hotellihuoneet piti laittaa järjestykseen ja tavarat pakata. Vielä oli kuitenkin aikaa nauttia myös Berliinin tarjoamista mahdollisuuksista. Päivän ensimmäisenä varsinaisena ohjelmana tutustuimme Berliinin linnan uudelleen rakentamiseen. Tämän jälkeen opiskelijat hajaantuivat omille teilleen ja varsinkin Mall of Berlin -niminen kauppakeskus päättyi monien valinnaksi. Muutaman tunti kappakeskuksessa vietettyämme lähdimme kohti hotellia ja lopulta kohti Suomea. Matka Suomeen sujui loistavasti Easyjetin turvallisten siipien viitoittamana.

Für uns Lehrerinnen war die Reise auch unvergesslich. Es war interessant, auf viele Weise der Geschichte Berlins nahe zu kommen. Besonders schön fanden wir die Weihnachtsbeleuchtung und -Märkte.

Meille opettajille matka oli ikimuistoinen. Oli mielenkiintoista kokea läheltä Berliinin historiaan liittyviä tapahtumia. Erityisesti pidimme jouluvalaistuksesta ja -markkinoista. – **HELGA JA MARIA**

KOONNUT
NIKOLAS LUOJUS
MARIKA TAURIAINEN

KUVAT
BERLIININ-MATKAAJILTA

Sattuvasti sanottua

Laatuviihdettä suoraan opiskelijoiden suusta arvon opeja unohtamatta!

"Aloitetaan nyt **Pitkästen** kanssa...ei kun siis pitkien kanssa." **Maria Helin** saksan tunnilla 24.9.

"Muistakaa sitten tulevaisuudessa jos jää avaimet auton sisälle, niin kutsukaa murtomies **Tornberg** paikalle." **Tanninen** FY4

"Nonii ja sit meil kaikil tosi tärkeä sana eli huumekauppias." **Nojonen** kakkosten enkun tunnilla

Musiikinluokkaan tulee MacBook. Tuskaistunut opiskelija: "Missä tässä on Windows-nappi??"

"Nyt onneks onnenpyörä on palannut telkkariin, niin sektorilla on joku tarkoitus." **Eero Nurmi** MAB3-kurssilla

"Nyt käsitellään sellaista pikkujuttua kuin maailmankaikeus." **Tanninen** ykkösten fysiikan tunnilla

"Mä oon idiootti... tai siis de-menti." **Marja Santala** UE2-kurssilla

"Öö **Maria**, multa puuttuu sun aivopuoliskot." **Marja Santala** kun ei ollut saanut kaikkia aivopuoliskomonisteita takaisin PS3-kurssilla

"Vaikka mä oon ortodoksi, nii mun toinen nimi ei silti ole Sergei." **Emil Rantanen** uskonnon tunnilla 20.9.

"Siis kännisekoiluvideot on niin boring, (esittää juovaa ja örveltää) BORING!" **Marja Santala** rotissa, kun puhuttiin penkarivideoista

"Siinä sarjassa menee erilaisia objekteja erilaisiin paikkoihin." **Antti Susi** UE2-kurssilla, kun puheeksi tuli Game of Thrones

"Sillon kun saa valita, kannattaa valita oikein." **Esa** ykkösten matikan tunnilla

"Tämä koe menee nopeesti, jos osaa risteytystehtävät. Tai no jos ei osaa, niin menee vielä nopeemmin." **Sanna Pitkänen** ennen BI3-kurssin osakoetta

"Tänään on kaksi Kahootia. Tänään on siis kasinkertainen mahdollisuus murskata vastustajat." **Marja Santala** UE2-kurssilla

"Yksikään ei sitten vastaa minä-muodossa luku-aidon tehtävään, tai hirtän teidät noihin sähkö-johtoihin." **Susanna Kuusela** ÄI9-kurssilla

"Tän aamupalan kohokohta on kyl toi saksalaisen insinööri-aidon taidon näyte (eli astioidenpalautuspaikka, jonka takana on ovi, josta astiat saa suoraan keittiöön). Menee jopa piparminttuteen yli!" **Niklas Heikola** Berliinin-matkalla

Aina ne computerit vilisee ko-keissa, mikä on sitten no no." **Helga Vuorio** RU4-kurssilla käskiessään opiskelijoita vihdoon opettelemaan ruotsinkielisen tietokone-sanan

Santala 23.9. UE6-kurssilla: "Mentii sitten jatkoille ortodoksiseen jumalanpalvelukseen." (puhuttiin ortodoksien pääsiäisen vietosta ja yön jumalanpalveluksesta klo 22-04)

Helga Vuorio RUB4-kurssilla: "Se et osaatko ahdistella på svenska ei välttämättä ole olennaista, tai siihen, että osaa kiduttaa, ei välttämättä tarvii kirjoittaa, että mä kidutan sua." "Murhatakin me voidaan äkkiseltään", **Helga** jatkaa.

Uskonnon suullisissa kuulusteluissa pohdittiin, miksi kaikissa uskonnoissa on jokin polku tai tie. **Olga Ketola** toteaa poikenneensa tieltä. "Eksyneet korjataan talteen", **Santala** myhäilee.

Renja Roos vihaisena läksyistään: Mä en sit tienny, ja mulle tuli ihan sellanen olo, et nyt mulle jää lukiosta sivistykseen aukko, niin piti sit selvittää kotona."

Sattuva kirjavinkki: Heköniemi ym. Juuri 13 - Differentiaali- ja integraalilaskennan jatkokurssi.

Kirjassa on tärkeitä huomioita raja-arvojen ja derivoituvuuden tarkasteluun. Sisältää tärkeiden asioiden lisäksi mm. epäoleellisia integraaleja. Sopii jokaiselle, joka tahtoo laskea matematiikan kurssiensa keskiarvoa. -**Niklas Heikola**

Opiskelijat keskustelelee joululomasta. **Helin:** "Joko te ootte ihan loman tarpeessa?" **Helmi Lipiäinen:** Joo. Siis en muista loka-kuusta mitään." **Renja Roos:** "Mä en muista koko elämästä mitään. Mä edes tiedä, mitä on elämä."

"Hei Elina, tarvittekste alkoholi? Täs ois." **Viivi Aaltonen** BI3-työtunnilla

"Saksa oli tietenkin sodan häviäjä. Se oli niin kuin paha poika Euroopassa. Sitten nämä Euroopan kaksi paha poikaa löysivät toisensa, siis Saksa ja Neuvostoliitto." **Pekka Häyrinen** HI2 -kurssilla

Kuin kaksi Marjaa:

Miks Halikon lukion opet on suoraa Putouksesta? 😂

Lahjaksi ajatus, apua tai aikaa?

Asuntojemme peittyessä vauhdilla erilaisiin hyödykkeisiin, vesistöjemme täyttyessä ajelehtivista muovilautoista ja eriarvoistumisen lisääntyessä eri puolilla maailmaa on hyvä pysähtyä miettimään omien valintojen merkitystä myös joululahjahankintoja tehdessä. Siksi kokosimme vinkkejä erilaisiin aineettomiin joululahjoihin. Mitä jo näkisimmekin joulun stressaavan kulutusjuhlan sijaan mahdollisuutena jakaa joulumieltä ja pysähtyä miettimään sitä, kuinka paljon kaikkea meillä jo on!

Elämyksiä ja kulttuurikokemuksia

Nurkkaan pölyttymään jäävien turhakkeiden sijaan erilaiset kokemukset ja elämykset ovat hyvä lahjavaihtoehto. Arvokkain lahja, jonka voit toiselle antaa, on aika!

Hyviä ideoita ovat esimerkiksi:

- liput konserttiin, elokuvaan, teatteriin tai tanssiesitykseen
- Museokortti, lahjakortti lempiravintolaan tai elämyslahja

Ilmastoteot

- Muista luonnon ystävää (ja varsinkin vihollista) Ikimetsälahjakortilla, jonka voit ostaa Luonnonperintösäätiön nettisivuilta.
- Soiden ennallistaminen on yksi kustannustehokkaimmista keinoista hillitä ilmastonmuutosta. Hiilipörssiin lahjoittamalla kompensoit mainiosti esimerkiksi ystäväsi hiilidioksidipäästöjä.
- Vie läheisesi retkelle luontoon—vaikkapa kansallispuistoon tai lähimetsään!
- Järjestä läheisillesi lahjaksi tavaravaihtotori hyvän ruoan kera.
- Ajattele universaalisti ja anna maapallolle lahja ryhtymällä vegaaniksi (:)

Lahjoittaminen hyväntekeväisyyteen

Monet hankalassa elämäntilanteessa olevat ihmiset, vähävaraiset ja eläimet tarvitsevat apua ja lahjoituksia myös jouluna niin Suomessa kuin ulkomaillakin.

Monilta järjestöiltä saa lahjoitettuaan kortin, jonka voi antaa läheiselleen, jonka puolesta haluaa lahjoittaa. Niin sanottu ”hyvän mielen lahja” tuottaa hyvää mieltä usealle ihmiselle, ja sen merkitys voi olla autettavalle mittamaton. Alla on listattuna muutamia vaihtoehtoja:

SOS-lapsikylä

- Anna joululahjaksi turvallinen koti lapselle, joka tarvitsee kiireellisen sijoituksen.

Kirkon ulkomaanavun Toisenlainen Lahja

- Ekologinen ja eettinen lahja, jolla autat ihmisiä kehittyvissä maissa.

WWF ja Animalia ry

- Lahjoittamalla tuet luonnon monimuotoisuutta ja edistät eläinoikeustyötä myös tuotantoeläinten parissa.

HelsinkiMissio

- Aikalahjalla annat koulutettujen vapaaehtoisten aikaa yksinäisille.

Sovellukset ja suoratoistopalvelut

BookBeat tai jokin muu vastaava, esim. Storytel

- Kirjat ovat mainioita lahjoja, mutta niidenkin painaminen kuluttaa paljon luonnonvaroja. Yhden kirjan hinnalla voit antaa lahjaksi kokonaisen digitaalisen kirjaston, joka tarjoaa kiireiselle mahdollisuuden kuunnella monia teoksia myös äänikirjoina.

Spotify

- Kukapa musiikin suurkuluttajista (nykyään myös podcastien) ei ilahtuisi mainoksettomasta ja rajattomia skippauksia sisältävästä Spotify Premiumista!

Modernia joulua!

Julia Ruohoma: Joulun vietto ulkomailla. **Henna Lindberg:** Biljarditurnaus ennen jouluateriaa tai lahjojen avausta.

Jemina Sipponen: Jonkun toisen perheen tai kulttuurin jouluaaton viettotavan kokeilu. **Jalmari Savojoki:** Joulua vietetään sillä tavalla kuin se kuuluukin - perinteisesti. **Alisa Punta:** Nuori hyvännäköinen joulupukki. **Ellinoora Saari:** Suvun kesken lahjarinki. **Emmi Kontto:** Coca-Colaa joulupöytään, onhan kyseessä pukin mainostama tuote! **Ada-Lotta Virtanen:** Joulua useamman kerran vuodessa. **Pihla Niini:** Joulua voisi olla pidempi. **Alisa Rosenqvist:** Joululahjojen etsintä. **Heini Lehtiranta:** Jotain uusia jouluruokia ja -herkkuja. **Niilo Narinen:** Lumisotaturnaus: oppilaat vs opettajat. **Vladislav Rekalov:** Katsotaan joululeffaa. **Elias Lehtinen:** Joulun vietto Lapissa. **Meeri Maunu:** Uusia joululauluja. **Ida Wahlsten:** Jouluaattona avantoon. **Nette Virtanen:** Kinkunsulatusjumpa. **Vilja Manninen:** Uudet eksoottisimmat ulkomaalaiset ruuat joulupöytään. **Viivi Perttala:** Sushia joulupöytään. **Tomi Pirinen:** Valkoinen joulua. **Ella Lindgren:** Joka jouluna eri puolella maailmaa (aina eri paikassa). **Melina Ojanto:** Kavereiden kesken ostetaan toisille lahjat ja syödään hyvin. **Valteri Laine:** Ottaa hassuja kuvia jouluteemana. **Milja Lipiäinen:** Pidän joulustani tällaisena. **Maria Helin:** Välillä etelän lämmössä. **Niklas Heikola:** Kinkun paistorasvat kierrättykseen. **Oskar Kangasperko:** Opiskelen tietysti glögin ja piparin kera. **Ada Saarikko:** Joulumuori mukaan joulupukin kanssa jakamaan lahjoja. **Meri Soininen:** Voisi olla kiva kokeilla jotakin muuta kuin perinteisiä jouluruokia, vähän vaihtelua joulupöytään. **Anni Lindgren:** Joulukävely perheen kanssa. **Arttu Rauhala:** Lähtee porukal Lappiin. **Aleksi Koivunen:** Enemmän ruokaa. **Elmer Niinistö:** Friteerattu joulukinkku ja ranskalaiset. **Jere Määttänen:** Pääsiäismunienetsintä. **Oskar Korpela:** Koko suvun vesisota. **Lassi Isotupa:** Sushi. **Laura Metsämäki:** Kaverijoulua. **Jesse Vesterinen:** Lahjoja myös vähemmän tutuille läheisille. **Ville Korhonen:** Auton joulukoristelu. **Joonas Leimu:** Jouluaaton juhlaruokaa koko joulukuun ajan. **Minja Viteli:** Lautapeliturnaus perheen ja sukulaisten kesken. **Tomas Tamminen:** Joulusauna aamupäivällä jouluaattona. **Aino Sorvari:** Lahjojen avaus vasta joulupäivän aamuna. **Kiia Silver:** Karaokea joululauluilla :-). **Renja Roos:** Joulusauna, jossa vihdotaan. **Tiuku Luukka:** Lunta jouluna. **Viivi Aaltonen:** Kukka-kaalia joulupöytään. **Sol Malka:** Jouluaattospin! **Aarno Leino:** Mustamakkaraa mätisoosissa. **Peppi Savikko:** Joulusukan ripustaminen takanreunalle. **Elina Tötterström:** Bataattilaatikko ja porkkanalohi eli vegaaninen kylmäsavulohi, joulupuuro mantelimittoon. **Eetu Saarinen:** Joulusauna. **Niklas Vieno:** Jouluaamuna saunaan. **Malla Mäkinen:** Joulupalju. **Konsta Mäkeä:** Lunta. **Enni Lindström:** Samu Sirkan joulutervehdys on pakko katsoa! **Jare Roos:** Fortnite-tansseja joulukuusen ympärillä. **Oliver Väkiparta:** Maksalaatikkojäätelökakkua kaikille. **Emma Seitz:** Jouluaamuna ehdottomasti avantoon! **Jeremias Sainio:** Jouluaateria nuotion äärellä. **Kohhei Yamaguchi:** Xmas dance party, like snow ball prom for everyone! And Xmas bingo! **Helmi Lipiäinen:** Joulupöytä ilman kinkkua. #sikojenpuolella. Kaadetun joulukuusen sijasta pienempi kuusi ruukussa, jonka voi istuttaa keväällä jatkamaan kasvua. **Bettina Niemi:** Katsoa Salkkarit-maraton perheen tai ystävien kanssa :-). Tai pelata koko joulua Kahootia kavereiden kanssa. **Giovanni Paolinelli:** Nativity Scene, read poetry/sing, play board games. **Marika Tauriainen:** Metsäretki ja nuotioglögit. **Isabella Scotto di Marco:** Jouluelokuvamaraton jouluaatosta joulupäivään jouluruokia ja -suklaita syöden. **Matilda YOLO-Luojus:** RDR2 ja ES. **Alina Saari:** Meillä kaikille arvotaan jokin sukulainen, jolle täytyy keksiä lahja (ei saa olla ostettu, ellei ole varma sen tarpeellisuudesta). Luovuttaa siis tarvitaan, ellei tunne henkilöä erityisen hyvin. **Janica Kaistila:** Ulkomailla jouluksi. **Ossi Jokela:** Joulukebu. **Arvi Korpela:** Aamuinen pororatsastus. **Tuukka Tiihonen:** Jouluna valvottaisiin koko vuorokausi (24h) ja aika vietettäisiin syöden (ja jouluisilla aktiviteeteilla). Joulua pitäisi viettää rauhassa, ja siksi valvottaisiin koko vuorokausi, jotta ei tulisi kiire. **Olga Ketola:** Korvaa perinteinen joulukinkku eettisellä vaihtoehdolla, kuten seitanpaistilla :) **Kia Gerdström:** Annetaan lahjoja joulupukille ja vapaapäivä hänelle. **Alisa Jokinen:** Jotain muitten maitten perinnejouluruokia. **Sanna Pitkänen:** Pöpelikköön mökkiin kauas kaikista, herkut käden ulottuville, lämmin takki päälle ja unta pyhien yli :) **Marko Juva:** Joulua-Singstar. **Sari Nojonen:** Haluaisin testata jouluna sellaista, että jokainen lukee itse valitsemansa joulun henkeen sopivan runon. Joulun runoehdetki.

Halulaiset kertoivat lehdelle, millainen olisi uusi, kokeilemisen arvoinen joulutapa.

Iloista joulua ja mukavaa uutta vuotta!

Koulun penkille palataan keskiviikkona 2.1.2019.

KOONNUT SANTERI ILTANEN **KUVITUS** IDA KINNUNEN